

EUROPOS PARLAMENTAS

2009 - 2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

A7-0047/2014

27.1.2014

PRANEŠIMAS

dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos
(2013/2135(INI))

Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetas
Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetas

Pranešėjai: Anne Delvaux, Konrad Szymański

(Bendrų komitetų posėdžių procedūra. Darbo tvarkos taisyklių 51 straipsnis)

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
VYSTYMO SI KOMITETO NUOMONĖ	38
UŽIMTUMO IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ	42
GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI	46

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos

(2013/2135(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos žaliąją knygą „2030 m. klimato ir energetikos politikos strategija“ (COM(2013) 0169),
- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 191, 192 ir 194 straipsnius,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. vasario 17 d. rezoliuciją dėl strategijos „Europa 2020“¹,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/125/EB ir 2010/30/ES bei kuria panaikinamos direktyvos 2004/8/EB ir 2006/32/EB²,
- atsižvelgdamas į 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičiančią bei vėliau panaikinamą Direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB³,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 994/2010 dėl dujų tiekimo saugumo užtikrinimo priemonių, kuriuo panaikinama Tarybos direktyva 2004/67/EB⁴,
- atsižvelgdamas į 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 347/2013 dėl transeuropinės energetikos infrastruktūros gairių, kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 1364/2006/EB ir kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 713/2009, (EB) Nr. 714/2009 ir (EB) Nr. 715/2009⁵, taip pat į 2013 m. spalio 14 d. Komisijos komunikatą „Ilgalaikė Europos ir kitų šalių infrastruktūros vizija“ (COM(2013) 0711), kuriame nustatytas pirmas visos Sąjungos bendro intereso energetikos infrastruktūros projektų sąrašas,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 13 d. Komisijos komunikatą „Antroji Strateginė energetikos apžvalga. ES energijos tiekimo užtikrinimo ir solidarumo veiksmų planas“ (COM(2008) 0781),
- atsižvelgdamas į 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą

¹ OL C 188 E, 2012 6 28, p. 42.

² OL L 315, 2012 11 14, p. 1.

³ OL L 140, 2009 6 5, p. 16.

⁴ OL L 295, 2010 11 12, p. 1.

⁵ OL L 115, 2013 4 25, p. 39.

2002/91/EB dėl pastatų energinio naudingumo¹,

- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo sukuriama Europos infrastruktūros tinklų priemonė (COM(2011) 0665),
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 28 d. Komisijos baltąją knygą „Bendros Europos transporto erdvės kūrimo planas. Konkurencingos efektyviu išteklių naudojimu grindžiamos transporto sistemos kūrimas“ (COM(2011) 0144) ir į 2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl bendros Europos transporto erdvės kūrimo plano. Konkurencingos efektyviu išteklių naudojimu grindžiamos transporto sistemos kūrimas²,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 8 d. Komisijos komunikatą „Konkretingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. planas“ (COM(2011) 0112) ir į 2012 m. kovo 15 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. plano³,
- atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 20 d. Komisijos komunikatą „Efektyvaus išteklių naudojimo Europos planas“ (COM(2011) 0571) ir į 2012 m. gegužės 24 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl efektyviai išteklius naudojančios Europos⁴,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 15 d. Komisijos komunikatą „Energetikos veiksnių planas iki 2050 m.“ (COM(2011) 0885) ir į 2013 m. kovo 14 d. Europos Parlamento rezoliuciją „Energetikos veiksnių planas iki 2050 m. – energija ateičiai“⁵,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 10 d. Komisijos komunikatą „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigaivimui skatinti“ (COM(2012) 0582),
- atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl efektyvaus energijos vartojimo veiksnių plano peržiūros⁶,
- atsižvelgdamas į 2013 m. kovo 27 d. Komisijos komunikatą „Atsinaujinančių išteklių energijos vartojimo pažangos ataskaita“ (COM(2013) 0175),
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 21 d. rezoliuciją dėl skalūnų dujų ir skalūnų alyvos gavybos poveikio aplinkai⁷,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 21 d. rezoliuciją dėl skalūnų dujų ir skalūnų alyvos pramoninių, energetinių ir kitų aspektų⁸,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją dėl klimato kaitos konferencijos

¹ OL L 1, 2013 1 4, p. 65.

² OL C 168 E, 2013 6 14, p. 72.

³ OL C 251 E, 2013 8 31, p. 75.

⁴ OL C 264, 2013 9 13, p. 59.

⁵ Priimti tekstai, 2013 3 14, P7_TA(2013) 0088.

⁶ OL C 169 E, 2012 6 15, p. 9.

⁷ Priimti tekstai, 2012 11 21, P7_TA(2012)0443.

⁸ Priimti tekstai, 2012 11 21, P7_TA(2012)0444.

Dohoje, Katare (COP 18)¹,

- atsižvelgdamas į savo 2013 m. rugsėjo 12 d. rezoliuciją „Mikrogeneravimas: mažo masto elektros energijos ir šilumos gamyba“²,
- atsižvelgdamas į 2012 m. birželio 6 d. Komisijos komunikatą „Atsinaujinančioji energija – reikšmingas Europos energijos rinkos objektas“ (COM(2012) 0271) ir į savo 2013 m. gegužės 21 d. rezoliuciją dėl dabartinių atsinaujinančiosios energijos uždavinių ir galimybių Europos energijos rinkoje³,
- atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 15 d. Komisijos komunikatą „Postūmis energijos vidaus rinkai“ (COM(2012) 0663) ir į savo 2013 rugsėjo 10 d. rezoliuciją dėl postūmio energijos vidaus rinkai⁴,
- atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 14 d. Komisijos ataskaitą „Europos anglies dioksido rinkos padėtis 2012 m.“ (COM(2012) 0652),
- atsižvelgdamas į 2013 m. balandžio 16 d. Komisijos komunikatą „ES prisitaikymo prie klimato kaitos strategija“ (COM(2013) 0216),
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 14 d. Tarybos išvadas, kuriose ji patvirtino ES tikslą iki 2050 m. sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį 80–95 proc., palyginti su 1990 m. kiekiu,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 23 d. rezoliuciją dėl klimato kaitos konferencijos Varšuvoje, Lenkijoje (angl. COP 19)⁵,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 6 d. rezoliuciją dėl informacinių ir ryšių technologijų sutelkimo siekiant lengviau pereiti prie efektyvaus energijos vartojimo ir mažai anglies dioksido išskiriančių technologijų ekonomikos⁶,
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 10 d. ataskaitą „Plieno pramonės bendrų sąnaudų poveikio vertinimas“, kurią Komisijos užsakymu atliko Europos politikos studijų centras⁷,
- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Ekologiško augimo darbo vietų kūrimo potencialo išnaudojimas“ (SWD(2012) 0092),
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. birželio 12 d. rezoliuciją dėl bendradarbiavimo su užsienio partneriais energetikos politikos klausimais. Strateginis požiūris siekiant saugaus, tvaraus ir konkurencingo energijos tiekimo⁸,
- atsižvelgdamas į bendrą Komisijos ir Tarptautinės darbo organizacijos ataskaitą

¹ Priimti tekstai, 2012 11 22, P7_TA(2012)0452.

² Priimti tekstai, 2013 9 12, P7_TA(2013)0374.

³ Priimti tekstai, 2013 5 21, P7_TA(2013)0201.

⁴ Priimti tekstai, 2013 9 10, P7_TA(2013)0344.

⁵ Priimti tekstai, 2013 10 23, P7_TA(2013)0443.

⁶ OL C 81 E, 2011 3 15, p. 107.

⁷ http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/files/steel-cum-cost-imp_en.pdf

⁸ OL C 332 E, 2013 11 15, p. 28.

„Ekologiškesnės ekonomikos koncepcija: socialiniai klausimai“ (angl. „Towards a greener economy: the social dimensions“),

- atsižvelgdamas į savo 2013 m. liepos 2 d. rezoliuciją „Mėlynasis augimas. Tvaraus augimo ES jūrų, jūrų transporto ir turizmo sektoriuose skatinimas“¹,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į bendrus Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto svarstymus pagal Darbo tvarkos taisyklių 51 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą bei atitinkamas Vystymosi komiteto ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomones (A7–0047/2014),
- A. kadangi klimato tikslai, tvarus augimas, energijos tiekimo saugumas, ekonominis ir technologinis konkurencingumas ir bendros energijos rinkos sukūrimas yra labai svarbūs ES ir šie klausimai yra glaudžiai tarpusavyje susiję, todėl turi būti sprendžiami ir vertinami vienodai;
- B. kadangi tai pripažįstama Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), kurioje nurodyta, kad Sąjungos energetikos politikos tikslai apima energijos rinkos veikimą, (energijos) tiekimo saugumą, energijos vartojimo efektyvumą, energijos taupymą, naujus ir atsinaujinančiuosius energijos išteklius ir energetikos tinklų sujungimą, taip pat nurodyta, kad Sąjungos aplinka turi padėti išlaikyti, saugoti ir gerinti aplinkos kokybę, saugoti žmonių sveikatą, apdairiai ir racionaliai naudoti gamtos išteklius ir remti tarptautinio lygio priemones, skirtas regioninėms ar pasaulinėms aplinkos problemoms spręsti, visų pirma kovai su klimato kaita;
- C. kadangi tik nustačius privalomus tikslus valstybėms narėms suteikiama reikiamo lankstumo kuo veiksmingiau ir ekonomiškai efektyviau panaikinti savo ekonomikos priklausomybę nuo iškastinio kuro, atsižvelgiant į nacionalines aplinkybes ir ypatybes;
- D. kadangi Taryba nustatė tikslą iki 2050 m. panaikinti ES ekonomikos priklausomybę nuo iškastinio kuro;
- E. kadangi 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijoje reikia kruopščiai suderinti (ilgalaikius ir trumpalaikius) įsipareigojimus klimato kaitos srityje su būtinybe spręsti svarbius ekonominius ir socialinius klausimus, pvz., dėl energetinio saugumo, didelių pramonės ir namų ūkių energijos išlaidų, būtinybės kurti darbo vietas ir atkurti ekonomiką, taip pat perėjimo prie tvaraus augimo modelio;
- F. kadangi įvairūs politikos tikslai, pvz., mažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, užtikrinti energijos tiekimą ir remti ekonomikos augimą, konkurencingumą ir užimtumą, turi būti pagrįsti pažangiosiomis technologijomis, kuriomis užtikrinamas ekonomiškai efektyvus išteklių naudojimas;

¹ Priimti tekstai, 2013 7 2, P7_TA(2013)0300.

- G. kadangi dabartinio klimato ir energetikos politikos priemonių rinkinio, kuriame nustatyti privalomi atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalies, energijos suvartojimo mažinimo ir išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo tikslai, teisinė sistema baigia galioti 2020 m., o baigus galioti nacionaliniams įsipareigojimams dėl platesnio atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo gali sumažėti būtinas augimas šiame sektoriuje;
- H. kadangi Komisija minėtame komunikate „Energetikos veiksmų planas iki 2050 m.“ nurodė, kad žmonių gerovę, pramonės konkurencingumą ir bendrą visuomenės veikimą lemia saugi, patikima, tvari ir įperkama energija;
- I. kadangi energetikos sistemai modernizuoti – mažinant priklausomybę nuo iškastinio kuro arba ne – reikia didelių investicijų ir tai turės poveikio energijos kainoms iki 2030 m.;
- J. kadangi energijos taupymas ir efektyvus energijos vartojimas yra sparčiausias ir pigiausias būdas tokiems klausimams, kaip energetinis saugumas, priklausomybė nuo išorės tiekėjų, aukštos kainos ir aplinkos apsaugos problemos, spręsti;
- K. kadangi apskaičiuota, kad pastatų sektoriuje iki 2020 m. energijos sąnaudas būtų galima sumažinti 65 mln. tonų naftos ekvivalentu (mln. TNE);
- L. kadangi dabartinis netikrumas dėl būsimos klimato ir energetikos politikos krypties atgraso nuo labai reikalingų investicijų į švarią technologiją;
- M. kadangi „Energetikos veiksmų plane iki 2050 m.“ nurodyta, kad mažinti energetikos sektoriaus priklausomybę nuo iškastinio kuro ir taikyti intensyvių atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimo scenarijų būtų pigiau nei tęsti dabartinę politiką, ir kad laikui bėgant branduolinės energijos ir iškastinio kuro kaina toliau didės, o atsinaujinančiųjų išteklių – mažės;
- N. kadangi Komisijos komunikate „Konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. planas“ prognozuojama, kad, pagerinus vietos oro kokybę, iki 2030 m. sveikatos srityje būtų sutaupyta iki 17 mlrd. EUR per metus, o Tarptautinė energetikos agentūra (TEA) prognozuoja, kad taikant nuoseklią 2 °C politiką iki 2035 m. ES metines iškastinio kuro importo išlaidas būtų galima sumažinti 46 proc. arba 275 mlrd. EUR (1 proc. ES BVP);
- O. kadangi pastarąjį dešimtmetį galutinė energijos kaina nuolat didėjo ir dėl to didėja ES piliečių susirūpinimas, o įmonės ir pramonė patiria didelių išlaidų;
- P. kadangi būtina atkreipti dėmesį į klimato ir energetikos politikos poveikį ne tik pažeidžiamiausioms visuomenės grupėms, bet ir mažas arba vidutines pajamas gaunantiems namų ūkiams, kurių gyvenimo lygis pastaraisiais metais pablogėjo;
- Q. kadangi transporto sektoriui tenka didelė ES išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio ir suvartojamos energijos dalis; kadangi 1996–2007 m. transporto sektoriuje išmestų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis padidėjo 36 proc.;
- R. kadangi klimato kaita yra neišvengiama ir galbūt neatitaisoma grėsmė žmogaus socialinei raidai, biologinei įvairovei ir nacionaliniam saugumui ir tarptautinė bendruomenė privalo ją šalinti;

- S. kadangi iš Tarpyvyriausybės klimato kaitos komisijos I darbo grupės 2013 m. vertinimo matyti, kad galime kurti ateitį, tačiau galimybių sparčiai mažėja, nes jau išnaudojome daugiau kaip pusę savo vadinamojo anglies dioksido biudžeto, kurio laikydamiesi galėtume tikėtis apriboti atšilimą 2 °C, ir kad į tai reikia skubiai atsizvelgti priimant sprendimus dėl dabartinių su didelėmis įmonėmis ir infrastruktūros investicijomis susijusių investicijų planavimo ciklų;
- T. kadangi tarptautinė bendruomenė 2009 m. Kopenhagoje vykusiame aukščiausio lygio susitikime įsipareigojo XXI amžiuje apriboti visuotinį atšilimą 2 °C, palyginti su iki pramoninio laikotarpio buvusiu lygiu, ir kadangi šiuo metu ji nevykdo šio įsipareigojimo;
- U. kadangi Tarpyvyriausybės klimato kaitos komisijos penktojoje vertinimo ataskaitoje neseniai patvirtinta, kad mes šio klimato srityje prisiimto įsipareigojimo galime neįvykdyti, nes, bendram anglies dioksido kiekiui viršijus vieną trilijoną tonų, temperatūra pakils daugiau kaip 2 °C, o jau yra išskirta apie pusę šio kiekio; kadangi dėl šių priežasčių, jei toliau tęsis tokia padėtis, temperatūra per mažiau nei 30 metų padidės daugiau kaip 2 °C; kadangi privalome nustatyti plataus užmojo tikslus ir pradėti jų siekti jau dabar;
- V. kadangi, kaip nurodyta Pasaulio banko ataskaitoje „Temperatūros mažinimas“ (angl. „Turn Down the Heat“), iš dabartinių teršalų išmetimo trajektorijų matyti, kad per 20–30 metų temperatūra gali pakilti 2 °C, o iki 2100 m. – 4 °C;
- W. kadangi siekdama, kad klimatas neatšiltų daugiau kaip 2 °C, 2011 m. Taryba iš naujo patvirtino ES tikslą iki 2050 m. sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį 80–95 proc., palyginti su 1990 m. kiekiu;
- X. kadangi JT generalinis sekretorius Ban Ki-Moon pakvietė valstybių vadovus į 2014 m. rugsėjo mėn. klimato klausimais rengiamą aukščiausio lygio susitikimą, kuriame bus nustatyti aiškūs įsipareigojimai dėl tolesnių su klimato kaita susijusių veiksmų;
- Y. kadangi, kaip nurodyta JT aplinkos programos 2013 m. išmetamųjų teršalų atotrūkio ataskaitoje, dabartinių 2020 m. klimato įsipareigojimų nepakanka, kad būtų galima išvengti pavojingos klimato kaitos, todėl po 2020 m. išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį reikės mažinti dar labiau;
- Z. kadangi Eurostato duomenimis ES nuo 1990 m. iki 2011 m. išmetamą CO₂ kiekį sumažino 16,97 proc. ir siekia atitinkamo 2020 m. tikslo; kadangi norint, kad ES toliau darytų pažangą siekdama su klimatu susijusių 2050 m. tikslų, ji turi dar labiau mažinti išmetamą CO₂ kiekį;
- AA. kadangi iš JT Statistikos skyriaus duomenų matyti, kad 1990–2010 m. pasaulyje išmetamas CO₂ kiekis padidėjo daugiau kaip 50 proc.;
- AB. kadangi sektoriuose, kuriems taikoma apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema, patikrintas ES išmestų teršalų kiekis 2005–2012 m. sumažėjo 16 proc., o sektoriuose, kuriems ši sistema netaikoma, – 10 proc., ir iš to matyti, kad 2020 m. tikslai sumažinti išmetamą teršalų kiekį atitinkamai 21 ir 10 proc. tikriausiai bus pasiekti keleriais metais anksčiau;

- AC. kadangi mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. plane nurodyta, kad Sąjungoje išmetamo teršalų kiekio sumažinimas 40–44 proc. siekiant ES 2050 m. 80–95 proc. tikslo yra pačioje ekonomiškai efektyvaus mažinimo trajektorijos apačioje, todėl, kad jis būtų šios ekonomiškai efektyvaus mažinimo trajektorijos intervalo viduryje arba viršuje, reikės nustatyti didesnę kaip 44 proc. 2030 m. tikslą;
- AD. kadangi Europos aplinkos agentūra apskaičiavo, kad visos ES mažiausios neprisitaikymo prie klimato kaitos sąnaudos sieks nuo 100 mlrd. EUR per metus 2020 m. iki 250 mlrd. EUR 2050 m.;
- AE. kadangi Tarptautinė energetikos agentūra apskaičiavo, kad ES išskiriama 11 proc. pasaulyje išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio ir metrinėmis tonomis vienam gyventojui apskaičiuojamas ES išmetamas CO₂ kiekis vis dar viršija pasaulio vidurkį ir besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių ir besivystančių šalių vidurkį, o Europos Sąjungos bendrosios rinkos BVP yra didžiausias pasaulyje ir ji turi daug diplomatinių pajėgumų; kadangi net turėdama ribotas galimybes vienašališkais veiksmais sumažinti pasaulyje išmetamų teršalų kiekį, ES atlieka svarbų vadovaujamą vaidmenį darant įtaką su klimatu susijusiems kitų valstybių veiksams, pirmiausia siekiant 2015 m. Paryžiuje sudaryti tarptautinį susitarimą; kadangi dėl šių priežasčių ES turi apibrėžti aiškiai ir plataus užmojo poziciją ir užtikrinti, kad būsimą susitarimą būtų galima ratifikuoti visose valstybėse narėse;
- AF. kadangi visuotinę klimato kaitos problemą galima išspręsti tik derinant plataus užmojo ES politiką su trečiųjų šalių įsipareigojimais;
- AG. kadangi siekiant, kad ES išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo tikslas būtų sėkmingai pasiektas ir kiti su klimatu susiję ES veiksmai būtų sėkmingai vykdomi, visas pasaulis turėtų imtis priemonių; kadangi 2030 m. strategijoje reikėtų nustatyti derybinę ES poziciją dėl 2015 m. pasaulinio susitarimo dėl klimato kaitos; kadangi, kol bus pasiektas tinkamas pasaulinis susitarimas, reikėtų deramai atsižvelgti į ES ekonomikos konkurencingumą;
- AH. kadangi išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimas taip pat turės teigiamą poveikį visuomenės sveikatai, nes bus sumažinta oro tarša, pirmiausia labiausiai apgyvendintuose centruose ir aplink juos;
- AI. kadangi 2013 m. birželio 16 d. Vokietijoje vėjo ir saulės energijos gamybos įrenginių pagamintos energijos kiekis pasiekė 61 proc. visos pagamintos elektros energijos kiekio, o tai įrodo, kad klimato ir energetikos politika yra veiksminga ir turėtų būti vertinama kaip pavyzdinis modelis regioninio koordinavimo ir bendradarbiavimo skatinimo srityje;
- AJ. kadangi Eurostato duomenimis ES atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalis 2011 m. sudarė 13 proc. ir šiuo požiūriu ES siekia 2020 m. tikslo;
- AK. kadangi dėl šių priežasčių ES daro pažangą siekdama privalomų 2020 m. tikslų (sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir padidinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo dalį), tačiau jai gali nepavykti pasiekti orientacinio su energijos vartojimo efektyvumu susijusio 20 proc. tikslo;
- AL. kadangi, kaip nurodyta 2013 m. tarptautinės energetikos apžvalgoje, 2010–2040 m.

pasaulyje suvartojamos energijos kiekis padidės 56 proc. (ne EBPO Azijos valstybėse – 60 proc.), o iš iškastinio kuro (kurio didelę dalį sudarys anglis) pagamintos pasaulyje suvartojamos energijos dalis iki 2040 m. ir toliau sieks beveik 80 proc.;

- AM. kadangi investicijos į energijos vartojimo efektyvumą, atsinaujinančiųjų išteklių energiją ir išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimą viena kitą papildo ir yra būtinos siekiant su energetika ir klimatu susijusių ES tikslų; kadangi ypač svarbu, kad jos būtų vertinamos vienodai ir kad būtų nustatyti plataus užmojo privalomi rodikliai, taikomi visiems šiems trims tikslams;
- AN. kadangi investuotojams ir pramonei nedelsiant reikia aiškios ir ilgalaikės ES klimato ir energetikos politikos strategijos, kuri užtikrintų didesnę tikrumą, todėl būtų duodami aiškūs kainų signalai siekiant skatinti vidutinio laikotarpio ir ilgalaikės tvarias investicijas, sumažinti atitinkamą riziką ir pasinaudoti pasaulinės tvarių technologijų rinkos teikiamomis galimybėmis; kadangi ši aiški klimato ir energetikos strategija labai svarbi ES pramonės konkurencingumui, ekonomikos augimo skatinimui ir darbo vietų kūrimui;
- AO. kadangi 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijoje reikia kruopščiai suderinti įpareigojimus klimato srityje (ilgalaikius ES tikslus ir trumpalaikes tarptautines derybas) su būtinybe spręsti svarbius ekonominius ir socialinius klausimus, pvz., dėl energetinio saugumo, didelių pramonės ir namų ūkių energijos išlaidų ir būtinybės kurti darbo vietas ir atkurti ekonomiką;
- AP. kadangi dėl ribotų vietos išteklių plataus užmojo ES perėjimas prie atsinaujinančiųjų išteklių energijos yra vienintelis būdas ateityje užtikrinti saugų energijos tiekimą prieinamomis kainomis;
- AQ. kadangi Komisijos Energetikos veiksmų plane iki 2050 m., kurį patvirtino Parlamentas, nurodyta, kad siekiant panaikinti ekonomikos priklausomybę nuo iškastinio kuro energijos vartojimo efektyvumas, atsinaujinantieji energijos ištekliai ir energetikos infrastruktūra bet kokių atveju atneštų naudos ir kad reikėtų nustatyti atitinkamą politiką ir imtis atitinkamų priemonių;
- AR. kadangi TEA 2013 m. energijos vartojimo efektyvumo rinkos ataskaitoje energijos vartojimo efektyvumą nurodė kaip svarbiausią pasaulio energijos šaltinį ir kadangi efektyvus energijos vartojimas yra pigiausias ir sparčiausias būdas mažinti ES energetinę priklausomybę, didinti energetinį saugumą, mažinti energijos išlaidas ir kovoti su klimato kaita;
- AS. kadangi dar neišnaudotas atsinaujinančiųjų energijos išteklių potencialas; kadangi Komisijos Energetikos veiksmų plane iki 2050 m. nurodyta, kad atsinaujinančiųjų išteklių energija iki 2050 m. sudarys didžiausią visos tiekiamos energijos dalį ir kad iki šios datos turi būti nustatytos konkrečios gairės siekiant užtikrinti patikimą ir stabilią atsinaujinančiųjų energijos išteklių ateities perspektyvą ES ir energijos tiekimo įvairinimą Europos energijos vidaus rinkoje, nes taip bus didinamas ES konkurencingumas ir energijos tiekimo saugumas ir prisidedama prie naujų pramonės šakų ir eksporto galimybių plėtros;

- AT. kadangi atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtra ir padidintas energijos vartojimo efektyvumas turės teigiamą poveikį su klimatu ir energetika susijusiems tikslams, padidins ES energijos tiekimo saugumą, paskatins technologinę lyderystę ir pramonės konkurencingumą, skatins augimą ir užimtumą bei sukurs didelę pridėtinę vertę ES ateityje;
- AU. kadangi energijos vartojimo efektyvumo didinimas yra ekonomiškai efektyviausias ir sparčiausias būdas mažinti ES energetinę priklausomybę, kartu mažinant dideles galutinių vartotojų energijos išlaidas, kuriant darbo vietas ir skatinant vietos ekonomikos augimą;
- AV. kadangi 2011 m. ES iškastinio kuro importo išlaidos siekė 406 mlrd. EUR (tai atitinka daugiau kaip 1 000 EUR vienam gyventojui) ir tikėtina, kad jos priklausomybė nuo energijos importo didės; kadangi ši priklausomybė lemia Sąjungos jautrumą pasaulinėms energijos kainoms ir politiniams sukrėtimams, taip pat kenkia Sąjungos ir valstybių narių užsienio politikos autonomijai; kadangi yra labai svarbu užtikrinti kuo didesnę energijos kainų, taikomų galutiniams vartotojams, skaidrumą; kadangi ES turi tikslingai labiau susitelkti į visais atvejais naudingas galimybes – energijos vartojimo efektyvumą, atsinaujinančiuosius energijos išteklius ir energetikos infrastruktūrą;
- AW. kadangi iškastinio kuro importui išleidžiamais pinigais mažai prisidedama prie investicijų, darbo vietų kūrimo ir augimo Sąjungoje ir kadangi nukreipus juos į vidaus investicijas į energijos vartojimo efektyvumą, atsinaujinančiųjų išteklių energiją ir pažangiąją infrastruktūrą būtų skatinami statybos, automobilių ir aukštųjų technologijų pramonės sektoriai ir jų tolesnės gamybos grandies tiekėjai, kartu kuriamos kokybiškos, aukštos kvalifikacijos darbo vietos, kurių negalima perkelti į kitas šalis (vietas);
- AX. kadangi TEA duomenimis 2035 m. vis dar nebus išnaudojami du trečdaliai pasaulio energijos vartojimo efektyvumo potencialo, nes šioje srityje nėra tikro politinio prioriteto;
- AY. kadangi Fraunhoferio instituto tyrimai rodo, kad ES iki 2030 m. gali ekonomiškai efektyviai pasiekti 40 proc. energijos taupymo tikslą;
- AZ. kadangi atlikus tyrimus nustatyta, kad ES gali ekonomiškai efektyviai sutaupyti daugiau kaip 40 proc. bendro suvartojamos energijos kiekio visuose ekonomikos sektoriuose (namų ūkių – 61 proc., transporto 41 – proc., tretiniame – 38 proc. ir pramonės – 21 proc.); kadangi pasinaudojus šiomis galimybėmis per metus būtų sutaupoma 239 mlrd. EUR grynųjų energijos išlaidų;
- BA. kadangi ES daugiau nei 40 proc. bendro suvartojamo energijos kiekio sudaro šildymui ir vėsinimui naudojamos energijos, o Europos atsinaujinančiosios energijos šildymo ir vėsinimo technologijų platformos duomenimis 43 proc. šio kiekio tenka namų ūkiams, 44 proc. – pramonei, o likusi dalis (13 proc.) – paslaugų sektoriui;
- BB. kadangi įrodyta, kad didžiausios galimybės ekonomiškai efektyviai taupyti energiją siejamos su pastatų sektoriumi, kuriame šiuo metu suvartojama 40 proc. ES bendro suvartojamos energijos kiekio ir išmetama 36 proc. ES išmetamo CO₂ kiekio;

- BC. kadangi tyrimai rodo, kad didinant energijos vartojimo efektyvumą mažėja sąnaudos, o tai naudinga ir pramonei, ir piliečiams;
- BD. kadangi, atsižvelgiant į dabartines tendencijas, tikėtina, kad pasaulio gyventojų skaičius iki 2050 m. viršys 9 mlrd., o iki 2030 m. pasaulio energijos paklausa padidės daugiau nei 40 proc.;
- BE. kadangi dėl vis didėjančių energijos kainų ES padidėjo energijos nepriteklis;
- BF. kadangi 2012 m. gegužės mėn. Europos Vadovų Taryba pripažino, kad energijos vartojimo efektyvumas gali labai padėti pakeisti dabartinę energijos kainų ir sąnaudų didėjimo tendenciją, kurios daugiausia veikia pažeidžiamiausius visuomenės narius;
- BG. pabrėžia, kad įgyvendinant plataus užmojo energijos taupymo tikslus grynasis užimtumas iki 2020 m. padidės 400 000 darbo vietų, pirmiausia kuriant labai reikiamas darbo vietas statybos sektoriuje ir gerinant valstybių biudžetus, nes sumažės su nedarbu susijusios išlaidos;
- BH. kadangi energijos vidaus rinkos sukūrimas yra išankstinė ES bendro energetinio saugumo, konkurencingų energijos kainų ir ekonomiškai efektyvaus ES klimato politikos tikslų įgyvendinimo sąlyga;
- BI. kadangi nekoordinuojant ir neužtikrinant ekonomiškai efektyvaus įgyvendinimo, bet teikiant įvairias subsidijas už įvairius energijos išteklius ir technologijas iškraipoma konkurencija ir trukdoma baigti kurti energijos vidaus rinką nedidinant investicijų saugumo;
- BJ. kadangi 2011 m. vien elektros gamybai skirtos iškastinio kuro subsidijos ES siekė 26 mlrd. EUR ir į šią sumą neįtrauktos dujų ir naftos subsidijos;
- BK. kadangi 2013 m. gegužės 22 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadose raginama pirmenybę teikti laipsniškam aplinkai arba ekonomikai žalingų subsidijų – taip pat už iškastinį kurą – panaikinimui;
- BL. kadangi tyrimai rodo, kad tinklų modernizavimas ir plėtojimas, taip pat tarpusavio sąsajų didinimas yra geras būdas pagerinti vidaus rinką, sumažinti energijos sąnaudas ir paskatinti pramonės konkurencingumą, jei nustatant atitinkamas tikslines investicijas remiamasi sąnaudų ir naudos analize;
- BM. kadangi tyrimai rodo, kad bendros įvairių gamybos šaltinių sistemos sąnaudos ir poveikis labai skiriasi; kadangi į šiuos aspektus taip pat reikėtų atsižvelgti rengiant ES klimato ir energetikos politiką;
- BN. kadangi, TEA duomenimis, vis labiau decentralizuojant energijos tiekimą investicijų į energijos infrastruktūrą poreikiai persikels iš perdavimo į paskirstymo lygmenį ir 2030 m. paskirstymo tinklams reikės trijų ketvirtadalių tokių investicijų;
- BO. kadangi iš Eurostato duomenų matyti, kad apie 40 proc. ES gyventojų jau gyvena miestų teritorijose ir urbanizacija vis didėja; kadangi naudojant atsinaujinančiuosius energijos

ištekliaus mažėja atmosferos užterštumas kietosiomis dalelėmis; kadangi didelė teršalų dalis išmetama transporto sektoriuje, todėl pastangos energijos vartojimo efektyvumo srityje šiam sektoriui turės teigiamą poveikį;

- BP. kadangi Komisija Energetikos veikslių plane iki 2050 m. nurodė, kad modernizuoti tinklą būtina ir kad dar svarbiau, neatsižvelgiant į tai, koks būsimas energijos scenarijus bus pasirinktas, jog bus patiriamos tokios pačios sąnaudos, net jei bus nuspręsta įgyvendinti įprastinės veiklos scenarijų; kadangi svarbu kurti pažangų bendrą tinklą ir pasirinkti scenarijų, pagrįstą atsinaujinančiųjų išteklių energija ir energijos vartojimo efektyvumu, nes tai vienintelis būdas pasiekti su tvarumu, konkurencingumu, energetine nepriklausomybe, energetiniu saugumu ir prieinamomis energijos kainomis susijusius tikslus;
- BQ. kadangi, kaip nurodyta 2012 m. Europos konkurencingumo ataskaitoje, tvarios energijos ir aplinkosauginių technologijų sektorius teikia daug verslo ir darbo vietų kūrimo galimybių;
- BR. kadangi 2012 m. Europos konkurencingumo ataskaitoje rekomenduojama, kad, norėdamos išlikti konkurencingos, ES įmonės pirmiausia turi išnaudoti verslo galimybes, kurias teikia visuotiniai tikslai ir uždaviniai su aplinka ir visuomene susijusiose srityse;
- BS. kadangi, remiantis Komisijos Energetikos veikslių plane iki 2050 m. pateiktais įverčiais, visi įvertinti priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo scenarijai numato, kad 2050 m. atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalis turi sudaryti 55–75 proc. bendro suvartojamo energijos kiekio; kadangi, remiantis tais pačiais įverčiais, atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalis po 2020 m. sumažės, jei nebus imtasi papildomų veikslių;
- BT. kadangi ES šiuo metu yra pasaulinė atsinaujinančiųjų išteklių energijos lyderė ir šiame sektoriuje jau sukūrė apie pusę milijono darbo vietų; kadangi padidinus atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalį bus galima užtikrinti ilgesnį laikotarpį apimantį tvarų augimą ir didesnę energetinį saugumą;
- BU. kadangi atsinaujinančiųjų išteklių energetikos sektoriuje sukuriama 1 proc. ES BVP ir jame tiesiogiai ir netiesiogiai dirba apytikriai 1,2 mln. asmenų – 30 proc. daugiau negu 2009 m.; kadangi 2020 m. ES atsinaujinančiųjų išteklių energetikos sektoriuje dirbs 2,7 mln. asmenų;
- BV. kadangi atsinaujinančiųjų išteklių energijos ir energijos vartojimo efektyvumo sektoriai plėtėsi nepaisant krizės ir numatoma, kad ateityje jie labiau padidins ES BVP;
- BW. kadangi tyrimai rodo, kad Kinija yra patraukliausia šalis investicijoms į atsinaujinančiųjų išteklių energiją, o JAV, Indija, Japonija, Kanada ir Australija taip pat priskiriamos prie patraukliausių šalių;
- BX. kadangi būtina užtikrinti ES konkurencingumą pasaulio rinkoje;
- BY. kadangi intensyvesni su įvairiomis naujomis ir tvariomis energijos rūšimis susiję moksliniai tyrimai ir dalijimasis geriausia patirtimi yra geriausias ilgalaikio problemos sprendimo būdas;

BZ. kadangi tvarus vystymasis pagrįstas harmonija tarp trijų – aplinkos apsaugos, ekonominės ir socialinės plėtros – ramsčiais;

CA. kadangi vietos ir regionų lygmenims tenka labai svarbus vaidmuo skatinant ir įgyvendinant priemones, kurių reikia siekiant pereiti prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos;

Tikslai

1. palankiai vertina Komisijos žaliąją knygą „2030 m. klimato ir energetikos politikos strategija“ ir tikisi, kad Europos Vadovų Taryba ras šių klausimų plataus užmojo, įgyvendinamus, ekonomiškai efektyvius ir lanksčius sprendimus, dėl kurių ES, turėdama žinių ir patirties energijos srityje, išlaikys tvarų konkurencinį pranašumą ir imsis veiksmų tiek trumpuoju, tiek ilgalaikiu laikotarpiu;
2. palankiai vertina Komisijos pranešimą, kad šių metų pabaigoje ji pateiks daugiau duomenų, pvz., apie energijos kainos struktūrą valstybėse narėse; ragina imtis veiksmų, kad su šiais duomenimis galėtų susipažinti galutiniai vartotojai ir juos būtų atsižvelgta rengiant būsimus pasiūlymus dėl politikos;
3. pažymi, kad 2013 m. rugsėjo 27 d. priimta neseniai paskelbta Tarpvyriausybinių klimato kaitos komisijos penktosios vertinimo ataskaitos pirmoji dalis, kurioje patvirtinta, jog 95 proc. pasaulinio atšilimo lemia žmonių veikla (palyginti su 90 proc., nurodytų 2007 m. ketvirtojoje vertinimo ataskaitoje), ir įspėjama dėl galimų padarinių ekosistemos stabilumui, jei nebus imtasi veiksmų;
4. ragina Tarybą ir Komisiją, įgyvendinant 2030 m. ES klimato ir energetikos strategiją, nustatyti ir taikyti daugialypį požiūrį, pagrįstą viena kita stiprinančia, koordinuojama ir nuoseklia politika ir plataus užmojo privalomais tikslais dėl išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų mažinimo, atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir energijos vartojimo efektyvumo; ragina Komisiją ir valstybes nares labiau išnaudoti šių trijų tikslų sąveiką, nes jie yra tinkamiausias būdas ekonomiškai efektyviu būdu siekti su klimatu ir energija susijusių 2030 m. ES tikslų, užtikrinti investicijų saugumą ir skatinti bei didinti konkurencingumą ir energetinį saugumą ES;
5. ragina Komisiją ir valstybes nares nustatyti privalomą 2030 m. ES tikslą sumažinti ES išskiriamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį bent 40 proc., palyginti su 1990 m. išskirtu kiekiu; mano, kad užmojo mastas turi atitikti ekonomiškai efektyvią 2 °C tikslo siekimo trajektoriją; pabrėžia, kad tokį tikslą reikėtų įgyvendinti per atskirus nacionalinius tikslus, atsižvelgiant į konkrečią kiekvienos valstybės narės padėtį ir galimybes;
6. ragina Komisiją ir valstybes nares nustatyti privalomą 2030 m. ES tikslą energijos vartojimo efektyvumo srityje (40 proc.), atsižvelgiant į mokslinių tyrimų dėl ekonomiškai efektyvių energijos taupymo galimybių rezultatus; pabrėžia, kad tokį tikslą reikėtų įgyvendinti per atskirus nacionalinius tikslus, atsižvelgiant į konkrečią kiekvienos valstybės narės padėtį ir galimybes;
7. ragina Komisiją ir valstybes nares nustatyti privalomą 2030 m. ES tikslą, pagal kurį bent 30 proc. bendro suvartojamo energijos kiekio turi sudaryti iš atsinaujinančiųjų energijos šaltinių pagaminta energija; pabrėžia, kad tokį tikslą reikėtų įgyvendinti per atskirus

nacionalinius tikslus, atsižvelgiant į konkrečią kiekvienos valstybės narės padėtį ir galimybes;

8. pažymi, kad jei ES nori tinkamai prisidėti prie pasaulinių pastangų, išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį būtina mažinti visuose ekonomikos sektoriuose; mano, kad būtina iš anksto susitarti dėl 2030 m. klimato ir energetikos strategijos, kad ES pasirengtų tarptautinėms deryboms dėl naujo teisiškai privalomo tarptautinio susitarimo ir valstybėms narėms, pramonei ir kitiems sektoriams nustatytų aiškią teisiškai privalomą sistemą ir tikslus dėl vidutinės trukmės laikotarpio ir ilgalaikių būtinų investicijų į išmetamųjų teršalų kiekio mažinimą, energijos vartojimo efektyvumą ir atsinaujinančiųjų išteklių energiją;
9. pažymi, kad priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo būdai priklausys nuo to, kiek valstybėse narėse bus naudojama tvarių technologijų: atsinaujinančiųjų energijos išteklių, branduolinės energijos ir anglies dioksido surinkimo ir saugojimo technologijų, jei laikui bėgant jas taptų įmanoma naudoti; pažymi, kad norint integruoti daugiau atsinaujinančiųjų energijos išteklių reikės gerokai išplėsti perdavimo ir paskirstymo tinklus, reikės papildomų valdomų atsarginių gamybos ir (arba) energijos saugojimo pajėgumų;
10. primena, kad bet kokios papildomos išlaidos bus tiesiogiai arba netiesiogiai perkeltos galutiniams vartotojams, todėl mano, kad norint išsaugoti ES konkurencingumą būtina sumažinti papildomas išlaidas, susijusias su ES energetikos sistemos priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimu;
11. primena, kad valstybės narės vis dar gali pasirinkti savo energijos rūšių derinį, todėl turėtų nuspręsti, koks derinys yra geriausias energetikos politikos tikslams pasiekti, ypač tikslui dėl priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo;
12. mano, kad Sąjungoje siekiant efektyviausiai vartoti energiją svarbiausia yra griežtas privalomas tikslas dėl energijos vartojimo efektyvumo ir kad dėl tokio tikslo reikėtų mažiau pastangų tikslams dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių pasiekti;
13. mano, kad norint suteikti valstybėms narėms būtiną lankstumą ir laikytis subsidiarumo principo ekonomiškai efektyviausia ir lanksčiausia priemonė būtų bendrus privalomus tikslus derinti su bendromis nacionalinėmis pastangomis;
14. ragina Europos Vadovų Tarybą, siekiant užtikrinti ES lygmeniu padarytos pažangos tęstinumą ir ilgalaikį tikrumą, nustatyti plataus užmojo įgyvendinamus 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos tikslus, atsižvelgiant į ekonomiškai efektyviausią būdą, dėl kurio ES galėtų vykdyti ilgalaikius Parlamento ir Tarybos priimtus įsipareigojimus iki 2050 m. 80–95 proc. sumažinti ES išskiriamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, palyginti su 1990 m. išskirtu kiekiu;
15. ragina Komisiją supaprastinti savo klimato ir energetikos politiką, kad ES politika būtų nuoseklesnė, lankstesnė ir ekonomiškai efektyvesnė;
16. pabrėžia, kad ES 2050 m. priklausomybės nuo iškastinio kuro sumažinimo tikslas bus pasiektas tik tuo atveju, jei bus atsisakoma iškastinio kuro, todėl būtina vengti politikos,

kurioje išsaugoma priklausomybė nuo tokio kuro; primena, kad tokio susaistymo padės išvengti plataus užmojo ilgalaikė energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių politika; šiuo atžvilgiu atkreipia dėmesį į naujausias TEA išvadas, kad ilgalaikiu požiūriu atsinaujinančiųjų energijos išteklių politika kainuos mažiau nei vien tik pasiklojimas anglies dioksido kainų nustatymu, nes tokia politika skatinama laiku padidinti didelį atsinaujinančiųjų energijos išteklių technologijų rinkinį, reikalingą norint ilginiui visiškai panaikinti energijos sektoriaus priklausomybę nuo iškastinio kuro;

17. yra įsitikinęs, kad geriausias būdas užtikrinti esamų ir būsimų ES energijos poreikių tenkinimą yra subalansuotas ir diferencijuotas energijos rūšių derinys, dėl kurio sumažėtų priklausomybė nuo vienos energijos rūšies, nesukuriant naujų priklausomybės ryšių ir nepamirštant, kad Komisija rekomenduoja mažinti mūsų priklausomybę nuo iškastinio kuro; primygtinai ragina valstybes nares atsižvelgti į šiuos veiksmus;
18. ragina Komisiją kartu su poveikį patiriančiais pramonės sektoriais ir įgyvendinant 2030 m. klimato ir energetikos strategiją sukurti konkretiems sektoriams pritaikytus veiksmų planus, užtikrinančius pakankamą lankstumą pramonės subjektams;
19. mano, kad, nors daugelį energetikos politikos tikslų galima pasiekti didinant energijos kainas ir taip mažinant ekonominę veiklą, iššūkis yra šiuos tikslus pasiekti tuo pačiu metu didinant ekonominę veiklą;
20. ragina užtikrinti būtinų išteklių prieinamumą moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai atsinaujinančių energijos išteklių ir energijos taupymo technologijų srityje;
21. mano, kad galima pasiekti platų sutarimą dėl naujo privalomo CO₂ kiekio mažinimo tikslo, pagrįsto peržiūrėta ir gerai veikiančia apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema;
22. mano, kad ir ilgalaikiai ES politikos tikslai, ir konkrečios politinės priemonės dėl išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo turi būti nuosekliai grindžiami ataskaitiniais 1990 metais;
23. mano, kad ES galėtų padidinti savo užmojus dėl CO₂ kiekio mažinimo, jei kitos pagrindinės teršiančios išsivysčiusio ir besivystančio pasaulio valstybės įsipareigotų prisiimti sąžiningą dalį įsipareigojimų sumažinti pasaulinį išmetamų teršalų kiekį;
24. pažymi, kad dėl privalomo 2020 m. tikslo dėl atsinaujinančiųjų energijos išteklių ES pirmąja atsinaujinančiųjų energijos išteklių technologinių inovacijų srityje; pažymi, kad tęsiant šią politiką su privalomais tikslais dėl atsinaujinančiųjų energijos išteklių bus toliau stiprinama ES pozicija šioje srityje; mano, kad atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtojimas padeda siekti tikslo dėl išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo, taip pat mažinti įvežamo iškastinio kuro poreikį ir didinti mūsų energijos išteklių įvairovę; todėl mano, kad savo 2030 m. strategijoje ES turėtų nustatyti privalomą tikslą dėl atsinaujinančiųjų energijos išteklių; mano, kad būsimą energetikos ir klimato politiką būtina įgyvendinti darniai su ES pramonės politikos darbotvarke dėl konkurencingumo;
25. mano, kad norint maksimaliai išnaudoti atsinaujinančiųjų energijos išteklių galimybes 2030 m. strategijoje ir tiksluose daugiausia dėmesio reikėtų skirti bendros energijos

sistemos sukūrimui ir tobulinimui;

26. mano, kad ES eina teisingu keliu norėdama pasiekti tikslą iki 2020 m. atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtrą padidinti 20 proc.; pabrėžia, kad iš dalies nekoordinuojama ir nepaprastai greitai plėtra nacionaliniu lygmeniu turi rimtų pasekmių ES energijos vidaus rinkai (be kita ko, dėl nekoordinuojamų energijos srautų (angl. *loop flows*)); mano, kad energijos tiekimo sistemos turės labiau priklausyti nuo atsinaujinančiųjų energijos išteklių; ragina priimant sprendimus dėl tolesnės atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtos atsižvelgti į visus svarbius energijos tiekimo sistemų aspektus;
27. mano, kad paramos sistemos, jei jos puikiai sukurtos, yra lanksčios ir nuspėjamos, yra tinkama priemonė skatinti ekonomiškai efektyvią atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtrą, tokių išteklių diegimą ir energijos vartojimo efektyvumą; pabrėžia, kad visas nacionalines atsinaujinančiųjų energijos išteklių paramos sistemas reikėtų palaipsniui sieti su labiau integruota paramos sistema ES arba nacionaliniu lygmenimis, atsižvelgiant į technologinės brandos lygį ir regioninius ir geografinius skirtumus, dėl kurių būtų galima sistemą glaudžiau susieti su rinka, investicijų saugumu ir vienodomis sąlygomis; mano, kad Komisija vaidina svarbų vaidmenį teikiant pagalbą šiuo klausimu, įskaitant paramos sistemų atitiktį vidaus rinkai ir valstybės pagalbos taisyklėms, atsižvelgiant į programos „Horizontas 2020“ svarbą moksliniams tyrimams ir inovacijoms;
28. mano, kad 2030 m. politikos strategiją reikėtų įtraukti į ilgesnį laikotarpį apimančią viziją, visų pirma laikotarpį iki 2050 m., atsižvelgiant į įvairius Komisijos priimtus veiksmų planus; šiuo atveju mano, kad 2030 m. ES politika dėl išmetamo šiltnamio efekto sukeliančių dujų kiekio mažinimo, atsinaujinančiosios energijos ir energijos vartojimo efektyvumo turi būti suprantama kaip gairės siekiant įgyvendinti ilgesnį laikotarpį apimančius tikslus, taikant visapusišką požiūrį, pagal kurį užtikrinama, kad jie būtų ekonomiškai efektyvūs, nuspėjami ir tvarūs;
29. mano, kad ES regioninei politikai tenka svarbiausias vaidmuo skatinant atsinaujinančiosios energijos gamybą ir energijos vartojimo efektyvumą visos Europos mastu; pažymi, kad dėl skirtingų geografinių sąlygų neįmanoma visiems regionams taikyti vienodos energetikos politikos;
30. pripažįsta, kad subsidijos visiems energijos ištekliams, taip pat iškastiniam kurui ir branduolinei energijai, gali turėti didelį poveikį energijos kainoms; pažymi, kad kai kurie atsinaujinančiosios energijos ištekliai, pvz., fotovoltinė technologija pagrįsti vėjo ir saulės energijos gamybos įrenginiai sausumoje, jau beveik gali konkuruoti su tradiciniais energijos šaltiniais sąnaudų atžvilgiu, ir mano, kad dėl šios priežasties reikėtų pritaikyti atitinkamas paramos sistemas ir ilgainiui nutraukti subsidijų teikimą, kad lėšas būtų galima perskirti energijos technologijų, pvz., kitos kartos atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir saugojimo technologijų, srityje įgyvendinamoms mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros programoms; tačiau pabrėžia, kad siekiant išvengti žalingo poveikio sektoriui apie tokias naujoves reikėtų paskelbti gerokai iš anksto ir kad reikia įvykdyti energijos rinkos struktūros reformą, supaprastinti administravimo ir tinklų sujungimo procedūras ir užtikrinti didesnę skaidrumą energijos rinkose; apgailestauja, kad kai kurios valstybės narės atliko atgaline data taikomus paramos sistemų pakeitimus, kurie pakenkė investuotojų pasitikėjimui ir investicijų mastui atsinaujinančiųjų energijos išteklių srityje; prašo Komisijos ištirti, kaip galima pertvarkyti vien tik energijos rinkas, kad būtų

užtikrinta investicijų į kintančiuosius atsinaujinančiuosius energijos išteklius grąža, kurie daro poveikį mažinant didmenines kainas, bet tuo pačiu turi įtakos investicijų grąžai; pabrėžia, kad aiški atsinaujinančiųjų energijos išteklių politika, derinama su mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros programomis, yra būtina siekiant sumažinti visų atsinaujinančiųjų energijos išteklių technologijų išlaidas ir skatinti inovacijas, plėtrą ir naujesnių ir mažiau išplėtotų technologijų diegimą; prašo Komisijos ištirti bendrą pirmenybės teikimo poveikį, taip pat bendroms energijos kainoms;

31. pabrėžia, kad ES taip pat turi sumažinti savo priklausomybę nuo importuojamo iškastinio kuro; pažymi, kad tam tikros iškastiniam kurui, branduolinei energijai ir kai kurioms išplėtotoms atsinaujinančiųjų energijos išteklių technologijoms teikiamos subsidijos daugelyje valstybių narių iškraipo rinką struktūriniu požiūriu; ragina valstybes nares kuo greičiau palaipsniui nutraukti tokių subsidijų, visų pirma aplinkai žalingų tiesioginių ir netiesioginių subsidijų iškastiniam kurui, teikimą;
32. ragina Komisiją su valstybėmis narėmis parengti kiekvienai šaliai skirtą veiksmų planą, kuriame būtų nustatyti aiškūs įsipareigojimai dėl laipsniško šių subsidijų teikimo panaikinimo;
33. prašo Komisijos parengti visų nacionalinių ir Europos Sąjungos subsidijų bei paramos sistemų atsinaujinantiesiems energijos ištekliams sąrašą ir ragina valstybes nares, bendradarbiaujant su Komisija, ES lygmeniu užtikrinti nuoseklumą ir skaidrumą;
34. pripažįsta, kad investicijos į atsinaujinančiuosius energijos išteklius tapo daug sudėtingesnės, ypač dėl atgaline data taikomų pakeitimų tam tikrose valstybėse narėse; ragina taikyti stabilią ir nuspėjamą 2030 m. teisinės politikos bei priemonių sistemą, pagrįstą plataus užmojo privalomais tikslais dėl atsinaujinančiųjų energijos išteklių, kuri labai padėtų kurti darbo vietas ir mažinti netikrumą, investavimo riziką ir sumažintų investicines sąnaudas ir taip padidintų reikiamą paramą;
35. pažymi, kad ilgalaikiai tikslai suteikia politinį stabilumą ir sustiprina investuotojų pasitikėjimą, sumažindami rizikos priedą investuotojams, kuris yra lemiamas veiksnys plėtojant atsinaujinančiuosius energijos išteklius – kapitalui imlias technologijas; pažymi, kad, jei nebus nustatyti tikslai, labai išaugs atsinaujinančiųjų energijos išteklių sąnaudos, nes investicijos, kurias vykdyti galimybė atsirado dėl ilgalaikio tikslo, lemtų technologijų sąnaudų mažėjimą ir sumažintų poreikį specialiai jas remti;
36. pabrėžia, kad Komisijos 2050 m. mažo anglies dioksido kiekio veiksmų plane įrodyta, jog dėl atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir efektyvesnio energijos vartojimo Sąjunga galėtų kasmet sutaupyti 175–320 mlrd. EUR;
37. atkreipia dėmesį į tai, daug galimybių kurti darbo vietas teikia atsinaujinantieji energijos ištekliai (3 mln. darbo vietų iki 2020 m.) ir energijos vartojimo efektyvumas (2 mln. darbo vietų iki 2020 m.)¹;
38. mano, kad siekiant veiksmingos energijos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių gamybos,

¹ 2012 m. balandžio 18 d. Komisijos tarnybų darbinis dokumentas „Ekologiško augimo darbo vietų kūrimo potencialo išnaudojimas“ (angl. „Exploiting the employment potential of green growth“, SWD(2012) 0092).

būtina pagerinti tinklo lankstumą, infrastruktūrą ir energijos perdavimo pajėgumus;

39. ragina Komisiją siekiant sparčios atsinaujinančiųjų energijos išteklių integracijos taip pat pateikti pasiūlymų dėl pagrindinės rinkos, kurią sudarytų valstybės narės, palankiai vertinančios tokią integraciją ir norinčios sparčiai bendradarbiauti elektros bendros gamybos, skirstymo ir naudojimo klausimais;
40. mano, kad reikėtų visapusiškai stebėti įvairių energijos išteklių poveikį aplinkai ir klimatui;
41. pabrėžia, kad pigiausia yra ta energija, kuri nesuvartojama; pabrėžia, kad šiuo atžvilgiu efektyvesnį energijos vartojimą reikėtų vertinti kaip vieną iš ES klimato ir energetikos politikos pagrindų; yra įsitikinęs, kad energijos vartojimo efektyvumas padės tausoti išteklius, mažinti energijos sąnaudas, energetinę priklausomybę nuo importuojamo kuro, prekybos deficitą ir poveikį sveikatai, taip pat pagerinti tarptautinį ES ekonomikos konkurencingumą ilguoju laikotarpiu, taip pat padės sumažinti ES išskiriamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį; atkreipia dėmesį į mokslinių tyrimų duomenis, kurie rodo, kad išnaudojus ES ekonomiškai efektyvaus energijos taupymo galimybes (40 proc.) iki 2030 m. būtų galima bent 50 proc. sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir iki 35 proc. padidinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį energijos rūšių derinyje; ragina valstybes nares sparčiai ir visapusiškai įgyvendinti Energijos vartojimo efektyvumo direktyvą ir Pastatų energinio naudingumo direktyvą; pabrėžia, kad kuriant naują energijos vartojimo efektyvumo politiką reikia atsižvelgti į kiekvieno ekonomikos sektoriaus galimybes ir konkrečios valstybės ekonominę padėtį, taip pat pabrėžia, kad siekiant pagerinti energijos vartojimo efektyvumą dėmesį reikėtų skirti visai energijos pasiūlos ir paklausos grandinei, įskaitant perdirbimą, perdavimą, paskirstymą ir tiekimą, taip pat pramonės, pastatų ir namų ūkių vartojimą bei transportą; pripažįsta, kad šiuo atžvilgiu yra naudingos energijos vartojimo efektyvumo tema vykdomos informuotumo didinimo kampanijos;
42. pripažįsta, kad įgyvendindama dabartinę politiką ES nesugebės pasiekti su energijos vartojimo efektyvumu susijusio 2020 m. tikslo; primena Komisijos pažadus nustatyti privalomus su energijos vartojimo efektyvumu susijusius 2020 m. tikslus ir taikyti papildomas priemones valstybėms narėms, jeigu jų atskirų tikslų pasiekimo lygis nesiekė 20 proc. ES tikslo vertės; primena, kad 2030 m. tikslai turi būti suformuluoti atsižvelgiant į ilgesnio laikotarpio, t. y. iki 2050 m., perspektyvą ir ilgalaikių investicijų ciklus; prašo Europos Vadovų Tarybos nustatyti su energijos vartojimo efektyvumu susijusius privalomus 2020 m. ir 2030 m. tikslus, kurie sudarytų tvarios energetikos ir klimato politikos pagrindą;
43. pabrėžia, kad daugiausia naudojant apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą siekiamas vienintelis su išmetamu šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiu susijęs tikslas nepadės išnaudoti didelių energijos vartojimo efektyvumo didinimo galimybių sektoriuose, kuriems nėra taikoma apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema, todėl veiksmai siekiant 2030 m. sumažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro, kurių imamasi sektoriuose, kuriems taikoma apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema, kainuos daugiau nei būtina; pažymi, kad daugelį kliūčių, trukdančių siekti didesnio energijos vartojimo efektyvumo, nėra finansinio pobūdžio ir jų negalima pašalinti apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemoje laikantis vieno požiūrio į išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo

tikslą;

44. pabrėžia, kad pagrindinis ilgalaikės ES energetikos vartojimo efektyvumo politikos siekis turėtų būti energijos vartojimo mažinimas pastatuose, nes dabartinių pastatų renovacija teikia milžiniškas galimybes ekonomiškai efektyviai taupyti energiją; pabrėžia, kad dabartinis pastatų renovacijos atlikimo mastas ir kokybės lygis turi būti gerokai padidinti, kad ES galėtų iki 2050 m. 80 proc. sumažinti energijos suvartojimą jau pastatytuose pastatuose, palyginti su 2010 m. lygiu;
45. pažymi, kad sektorinis pastatų energijos vartojimo efektyvumo tikslas padėtų imtis būtinų pokyčių pastatų sektoriuje, galiausiai užtikrintų milžiniško pastatuose esančių energijos išteklių potencialo išnaudojimą; pripažįsta, kad dauguma kliūčių šioje srityje yra teisinio, administracinio ir finansinio, o ne technologinio pobūdžio, ir kad pokyčiai rinkoje vyksta lėtai ir jie iš esmės priklausys nuo ilgalaikių tikslų, susietų su tarpiniais 2020 m., 2030 m. ir 2040 m. tikslais, kad visų pastatų energijos suvartojimo lygis iki 2050 m. pasiektų beveik nulinį lygį;
46. prašo Komisijos dirbti kuriant geresnius pažangos vertinimo ir stebėsenos metodus ir priemones, kurie padėtų nustatyti nuoseklesnę ir skaidresnę ES požiūrį į energijos vartojimo efektyvumą, taip pat prašo bendradarbiauti su valstybėmis narėmis, kad būtų pašalintos politinės kliūtys; atkreipia dėmesį į tai, kad su ekonominės veiklos rezultatais susijęs energijos intensyvumas mažėja jau kelis dešimtmečius daugiausia dėl ekonominių priežasčių; mano, kad energijos vartojimo efektyvumas taip pat gali būti svarbi medžiagotyros plėtojimo paskata ir kad reiktų dėti daugiau pastangų norint padėti ES pramonei toliau gerinti energijos intensyvumo rodiklius ir konkurencingumą (visų pirma dėl savaiminės šilumos ir elektros energijos gamybos), o tai padės sumažinti anglies dioksido nutekėjimo pavojų; prašo Komisijos nustatyti ir įvertinti pažangą ir energijos vartojimo efektyvumo raidą ES, palyginti su pagrindiniais ES konkurentais pasaulyje, kad, atsižvelgiant į konkrečias neekonominio pobūdžio paskatas, susijusias su energijos vartojimo efektyvumo didinimu ir energijos taupymo nauda, būtų patobulinti su energija susiję planai, taip pat prašo išsamiai apibrėžti energijos vartojimo efektyvumo investicijoms palankias sąlygas atsižvelgiant į peržiūrėtas valstybės pagalbos gaires; prašo Komisijos laiku tęsti energijos taupymo pažangos ES vertinimą atsižvelgiant į Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos įgyvendinimą ir būsimą jos peržiūrą;
47. pažymi, kad apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema šiuo metu yra pagrindinė pramonės ir energetikos sektoriaus išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo priemonė; ši sistema taip pat skatina ekonomiškai našiu ir efektyviu būdu investuoti į tvarias technologijas; todėl pažymi, kad būtina atlikti struktūrinius apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos patobulinimus, kad būtų galima padidinti šios sistemos galimybes veiksmingai ir automatiškai reaguoti į ekonomikos svyravimus, taip išvengiant būtinybės vykdyti tikslines intervencijas į rinką ir atkuriant investuotojų saugumą pasitelkiant sistemą, kuri ilguoju laikotarpiu būtų nuspėjama ir patikima; ragina skubiai įgyvendinti struktūrines apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos reformas, dėl kurių pasiūlymai turi būti pateikti 2014 m., kad būtų išspręsta susidariusi perteklinių leidimų ir sistemos nelankstumo problema; pabrėžia, kad apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos reforma turėtų užtikrinti šios sistemos visišką rėmimąsi rinka;
48. primena Komisijai, kad Parlamentas jau ragino kuo anksčiau pateikti pasiūlymo dėl teisės

akto, kad būtų pakeistas 1,74 proc. metinis linijinis mažinimo koeficientas siekiant įgyvendinti su 2050 m. CO₂ mažinimo tikslu susijusius reikalavimus;

49. taip pat mano, kad Komisija turėtų pasiūlyti, kad iš aukcionų gautos pajamos būtų privalomai skiriamos pažangioms ekologiškoms technologijoms; mano, kad nuostatos dėl sektorių ir subsektorių, kurie patiria anglies dioksido nutekėjimo pavojų, turėtų išlikti, jos turėtų būti peržiūrimos atsižvelgiant į privalomą tarptautinį susitarimą dėl kovos su klimato kaita, kad pramonei būtų užtikrintas didžiausias įmanomas tikrumas;
50. pažymi, kad ES turi parengti išsamią 2030 m. politikos strategiją, kuria būtų skatinamos investicijos ir ilgalaikis priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimas sektoriuose, kuriems netaikoma apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema ir kuriuose išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis sudaro 60 proc. viso ES išmetamo tokių dujų kiekio; pabrėžia, kad tam tikruose sektoriuose, pvz., pastatų ir transporto sektoriuose, yra daug neišnaudotų su energijos vartojimo efektyvumu susijusių galimybių (manoma, kad šiuose sektoriuose su energijos vartojimo efektyvumu susijęs potencialas siekia atitinkamai 61 proc. ir 41 proc.); pabrėžia, kad sektoriuose, kuriems netaikoma apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema, galima labai daug padėti mažinti ES išmetamą anglies dioksido kiekį; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares laikytis sektoriams, kuriems netaikoma apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema, taikomos plataus užmojo 2030 m. strategijos suteikiant valstybėms narėms lankstumo nustatant būdus, kaip pasiekti su pastangų pasidalijimu susijusius tikslus; pripažįsta, kad su sektoriais, kuriems netaikoma apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema, susiję tikslai turėtų būti pagrįsti kiekvieno sektoriaus galimybių vertinimu laikantis principo „iš apačios į viršų“;
51. pabrėžia, kad su sektoriais, kuriems netaikoma apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema, susiję plataus užmojo tikslai (pastangų pasidalijimas) yra ganėtinai menki, palyginti su sektoriais, kuriems taikoma apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema, keliamais tikslais, ir kad dalijantis pastangomis vis dar leidžiama, pvz., pramoninių dujų atveju, teikti kreditus, dėl kurių vyksta aršūs ginčai, nors to daryti negalima pagal apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą;
52. prašo Komisijos kuo greičiau pateikti pasiūlymą, pagal kurį kreditų, kurių nebegalima naudoti apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemoje, taip pat nebūtų galima naudoti ir pastangų pasidalijimo srityje, ir prašo valstybių narių nedelsiant įsipareigoti laikytis tokių pačių reikalavimų, kurie nustatyti pramonei;
53. prašo Komisijos pateikti pasiūlymą dėl platesnio užmojo strategijos, skirtos sektoriams, kuriems netaikoma apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema (pastangų pasidalijimas);
54. pabrėžia, kad metano (CH₄) poveikiui pasauliniam atšilimui skiriama nepakankamai dėmesio atsižvelgiant į tai, kad jo visuotinio atšilimo potencialas yra 80 kartų didesnis už atitinkamą CO₂ potencialą 15 metų laikotarpiu ir 49 kartais didesnis 40 metų laikotarpiu; ragina Komisiją išanalizuoti metano poveikį daugiau atsižvelgiant į išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo politiką, įvertinti galimybes ir pasiūlyti išmetamo CH₄ kiekio mažinimo planą, kuris būtų pritaikytas prie konkrečios tam tikrų sektorių ir valstybių narių padėties;

55. ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl konkrečios transporto strategiją, nes transporto sektoriuje išmetama maždaug ketvirtadalis ES išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio ir suvartojama tiek pat energijos ES lygmeniu, todėl tai yra antras pagal dydį sektorius (po energijos gamybos), kuriame išmetamas didžiausias šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis;
56. mano, kad mažinant transporto sektoriuje išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir tuo pat metu didinant energetinį saugumą ir skatinant augimą ir darbo vietų kūrimą svarbų vaidmenį gali atlikti pažangieji biodegalai;
57. atkreipia dėmesį į visiško anglies dioksido kiekio apskaičiavimo pagal Kuro kokybės direktyvą svarbą siekiant sumažinti dėl transporto sektoriuje naudojamo kuro išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų gyvavimo ciklą; pabrėžia, kad Kuro kokybės direktyva gali atlikti svarbų vaidmenį pagal 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategiją skatinant naudoti tvarius biodegalus;
58. ragina Komisiją apibrėžti rodiklių rinkinį, kuriuo remiantis būtų vertinama konkrečių sektorių, kuriems netaikoma apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema, pažanga, visų pirma tvaraus pastatų energetinio naudingumo atžvilgiu;
59. mano, kad kogeneracija ir veiksmingas centralizuotas šilumos tiekimas ir vėsinimo paslaugos tiek dabar, tiek ateityje yra svarbūs didinant energijos vartojimo efektyvumą, gerinant atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimą šilumai ir elektros energijos gamybai ir gerinant vietos oro kokybę; ragina ES apsvarstyti visapusišką šildymo ir vėsinimo sektoriaus integraciją į veiksmų planus, kuriais siekiama sukurti tvarią energetikos sistemą; pažymi, kad šiame sektoriuje šiuo metu suvartojama apie 45 proc. viso ES suvartojamo energijos kiekio; todėl ragina Komisiją surinkti reikiamus duomenis apie šildymo ir vėsinimo šaltinius ir jų naudojimą, taip pat šilumos paskirstymą įvairioms galutinių vartotojų grupėms (pvz., gyventojams, pramonei, tretiniam sektoriui); taip pat ragina Komisiją ir valstybes nares remti šiuo metu turimas veiksmingas šilumos ir vėsinimo priemones;
60. atkreipia dėmesį į didelį centralizuoto šilumos tiekimo ir vėsinimo paslaugų potencialą didinant energijos vartojimo efektyvumą perdurbant bendros šilumos ir elektros energijos gamybos įrenginių, atliekų deginimo įrenginių ir pramoninių su energija susijusių procesų elektros energijos gamybos šilumą, kuri kitu atveju būtų iššvaistyta; be to, pažymi, kad miesto vietovėms tai būtų integruota išeitis, kuri leistų ES mažinti priklausomybę nuo energijos importo ir išlaikyti piliečiams prieinamas šildymo ir vėsinimo kainas;
61. ragina Komisiją ir valstybes nares išanalizuoti kitas šilumos tiekimo ir vėsinimo paslaugoms tinkamas atsinaujinančiųjų energijos išteklių galimybes ir išnagrinėti didesnio energijos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių vartojimo ir Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos ir Pastatų direktyvos įgyvendinimo tarpusavio ryšį;
62. pažymi, kad IRT sektoriuje (daugiausia elektros energijos suvartojantis sektorius, turintis duomenų centrus ES) suvartojama iki 1,5 proc. viso suvartojamo elektros energijos kiekio, o vartotojai vis labiau suvokia apie naudojamų informacinių technologijų ir debesijos kompiuterijos anglies dioksido išmetimo rodiklį, todėl IRT sektorius turi daug galimybių taupyti elektros energiją ir šis sektorius galėtų tapti energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių skatinimo pavyzdžiu;

Politikos priemonių darna

63. pakartoja, kad 2030 m. energetikos ir klimato politikos strategijos tikslų reikia siekti ekonomiškai efektyviausiu būdu; mano, kad tai pasiekti būtų galima duodant aiškius investavimo signalus ir vengiant per didelio kompensavimo ir sudėtingumo bei reguliavimo naštos pramonei; mano, kad ši strategija turėtų suteikti valstybėms narėms lankstumo ir laisvės strategijos nustatytose ribose, taip pat užtikrinti stabilumą ir aiškumą priimančioms sprendimams dėl investavimo; ragina valstybes nares visapusiškai laikytis šios ES strategijos;
64. pabrėžia, kad geresnis koordinavimas yra svarbus sprendžiant daugumą problemų klimato ir energetikos srityse, kuriant skaidrią ES energijos rinką ir apibrėžiant keitimąsi geriausia patirtimi su energija susijusiais klausimais ES lygmeniu, taip pat siekiant, kad nacionalinės priemonės būtų veiksmingesnės ir nuoseklesnės; mano, kad į 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategiją reikėtų įtraukti nuostatas, pagal kurias valstybės narės su kaimyninėmis šalimis privalėtų aptarti visus planus iš esmės pakeisti savo energijos tiekimo sistemą;
65. primena, kad aiški, darni ir nuosekli holistiniu požiūriu pagrįsta politika ir reglamentavimo sistema yra ypač svarbios siekiant ekonomiškai efektyviai ir tvariai skatinti ekonomiką, augimą, užtikrinti stabilias ir prieinamas energijos kainas ir padėti skatinti būtinas investicijas į bet kuriuo atveju naudingas priemones (atsinaujinantieji energijos ištekliai, energijos vartojimo efektyvumas ir pažangioji infrastruktūra), kaip nurodyta Komisijos Energetikos veiksmų plane iki 2050 m.; pažymi, kad nenuoseklūs 2020 m. tikslai padėjo išlaikyti šiuo metu žemą anglies kainą;
66. pabrėžia, kad siekiant ilgalaikių žaliųjų investicijų vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu pramonei labai svarbu užtikrinti stabilų reglamentavimą, ir ragina nustatyti plataus užmojo privalomus tikslus, susijusius su išmetamu šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiu, atsinaujinančiais energijos ištekliais ir energijos vartojimo efektyvumu;
67. pabrėžia, kad nuosekliausias požiūris po 2020 m. būtų nustatyti bendrą ES 2030 m. su išmetamu šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiu susijusį tikslą atsižvelgiant į išmetamų teršalų kiekį, sumažintą pagal ES 2030 m. tikslus, susijusius su energijos vartojimo efektyvumu ir atsinaujinančiais energijos ištekliais; pažymi, kad vadinamasis dokumentų rinkiniu pagrįstas požiūris, nustatytas pagal energijos vartojimo efektyvumo, atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo tikslus ir apibrėžtas atsižvelgiant į esamas ekonomiškai efektyviausias energijos taupymo galimybes, sudarytų sąlygas ES įgyvendinti savo konkurencingumo, energetinio saugumo ir priklausomybės nuo iškastinio kurio mažinimo tikslus, užtikrintų mažesnes su CO₂ susijusias išlaidas ir mažesnę naštą pramonei, nei tuomet, kai būtų nustatytas vienintelis su išmetamu šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiu susijęs tikslas;
68. pažymi, kad Sąjunga pasiūlė atlikti tarptautinę peržiūros procedūrą siekiant prieš 2015 m. planuojamą sudaryti susitarimą dėl klimato įvertinti išankstinius įsipareigojimus; todėl ragina Tarybą pritarti peržiūros procesui ir nustatyti aiškų tvarkaraštį, siekiant užtikrinti, kad tuomet, kai to reikia, būtų peržiūrimi ir patikslinami Sąjungos išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo ir kiti susiję tikslai;

69. pabrėžia, kad būtina atlikti išsamią priemonių ir tikslų ir jų nuoseklumo analizę siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą; pabrėžia, kad su išmetamu šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiu susijęs tikslas turi būti pakankamai plataus užmojo, kad be jau įgyvendintų iniciatyvų būtų suteikiamos papildomos paskatos įgyvendinti naujas iniciatyvas, susijusias su energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių tikslais, ir atitiktų sumažinimo lygį, kuris, remiantis moksliniais duomenimis, yra būtinas siekiant išvengti pavojingos klimato kaitos;
70. prašo Komisijos ištirti su klimatu ir energija susijusių tikslų sąsajas, kad ES lygmeniu būtų galima vykdyti veiksmingiausią politiką, siekiant išvengti sunkumų, kylančių tuomet, kai tikslai ir priemonės nustatyti ne darniai, atsižvelgiant ne tik į nacionalinį BVP, bet ir į kiekvienos valstybės narės pajėgumą ir galimybes ekonomiškai efektyviai sumažinti išmetamųjų teršalų kiekį; primena, kad geresni su energijos vartojimo efektyvumu susiję rodikliai sektoriuose, kuriems netaikoma apyvartinių taršos leidimo prekybos sistema, pvz., pastatų ir transporto sektoriuose, padės labai daug sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, o dėl to kituose sektoriuose reikės dėti mažiau pastangų sumažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro;
71. prašo Komisijos pasitelkiant koordinuotą ir nuoseklią politiką didinti šių trijų tikslų požiūriu grindžiamą energijos vartojimo efektyvumą ir išlaidų efektyvumą, kuriai iš tikrųjų būtų naudinga dabartinė šių trijų tikslų sąveika;
72. pažymi, kad diskusijos dėl 2030 m. tikslų turėtų būti grindžiamos patikima ekonomine šių tikslų tikėtino poveikio kiekvienoje šalyje ir sektoriuje analize; prašo Komisijos paskelbti visus turimus duomenis ir analizes šiuo klausimu siekiant nustatyti, ar valstybės narės dėl to patirtų skirtingą naštą;
73. mano, kad valstybės narės ir regionai turėtų būti skatinami gerinti bendradarbiavimą, kad būtų galima optimaliai naudotis mokslinių tyrimų, plėtros ir inovacijų priemonėmis, taip pat, kad atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtra būtų veiksmingiausia, taip pat jūros vėjo energijos srityje; apgailestauja, kad pagal 2009 m. Atsinaujinančiųjų energijos išteklių direktyvą nustatytais bendradarbiavimo mechanizmais iki šiol beveik nepasinaudota, ir ragina labiau juos naudoti; atkreipia dėmesį į Komisijos išvadą, kuriose nurodoma, kad geriau išnaudojant esamas bendradarbiavimo galimybes būtų galima gauti nemažai naudos, pvz., būtų suteiktas postūmis prekybai; atkreipia dėmesį į tai, kad regionų integracija atlieka svarbų vaidmenį ekonomiškai efektyviai naudojant atsinaujinančiuosius energijos išteklius; šiuo atveju mano, kad Komisija turi atlikti svarbų vaidmenį koordinuodama, finansiškai remdama ir rengdama atitinkamas atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir kiekvienos valstybės narės galimybių analizes, taip pat mano, kad Komisija atlieka svarbų vaidmenį palaipsniui derinant valstybių narių politiką atsinaujinančiųjų energijos išteklių srityje;
74. pažymi, kad ES turi įgyvendinti savo įsipareigojimą sumažinti išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį pasitelkdama politiką, kuri užkerta kelią vystyti didelį šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį išmetančią neįprasto iškastinio kuro, pvz., bitumingojo smėlio, gavybą;
75. ragina Komisiją pateikti analizę apie tai, kaip galima tvariau ir ekonomiškai efektyviau plėtoti įvairius energijos išteklius, taip pat ir atsinaujinančiuosius, atsižvelgiant į poveikį

aplinkai, bendras išlaidas sistemai, su priklausomybe nuo žaliavų (ypač retųjų žemių elementų, kurių Europoje pasitaiko retai), efektyviu išteklių naudojimu ir gyvavimo ciklu susijusius aspektus;

76. ragina Komisiją pateikti analizę apie tai, kaip stabilūs atsinaujinantieji energijos ištekliai, pvz., hidroenergija (visų pirma hidroakumuliaciniai įrenginiai), tvari biomasė ir geoterminė energija kartu su iškastinio kuro šaltiniais gali papildyti kintančiuosius atsinaujinančiuosius energijos išteklius; prašo Komisijos pateikti pasiūlymą dėl kietosios ir dujinės biomasės tvarumo kriterijų atsižvelgiant į šiltnamio efektą sukeliančių dujų gyvavimo ciklą, kad būtų galima apriboti neefektyvų biomasės išteklių naudojimą;
77. atkreipia dėmesį į tai, kad efektyvaus išteklių naudojimas yra svarbus siekiant su klimatu ir energetika susijusių ES tikslų; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares į kitas svarbias politikos sritis įtraukti su efektyviu išteklių naudojimu susijusius tikslus, keistis geriausia patirtimi ir palaipsniui nutraukti subsidijų teikimą, kurios lemia neefektyvų išteklių naudojimą;
78. ragina Komisiją sukurti lengvai prieinamą internetinę duomenų bazę, kurioje būtų kaupiama geriausia patirtis efektyvaus išteklių naudojimo srityje;
79. primena, kad ES teisės aktų, visų pirma galiojančių aplinkos ir energetikos sektoriuose, perkėlimas į nacionalinę teisę ir įgyvendinimas laiku yra pareiga ir būtinybė siekiant išvengti rinkos susiskaidymo;
80. prašo Komisijos įvertinti energijos taupymo raidą ES;
81. pažymi, kad aišku, jog 2013 m. pagal 2012 m. Energijos vartojimo efektyvumo direktyvą paskelbti orientaciniai nacionaliniai energijos vartojimo efektyvumo tikslai nepadedą siekti ES lygmeniu susitartų 20 proc. tikslų; primygtinai ragina Komisiją nebedelsti ir pasiūlyti naują politiką ir priemones, įskaitant privalomą 2020 m. energijos vartojimo efektyvumo tikslą, ir privalomą energijos vartojimo efektyvumo tikslą įtraukti į savo būsimą komunikatą dėl 2030 m. strategijos, kad būtų galima užtikrinti tikslų nuoseklumą;
82. pabrėžia, kad vietos ir regionų klimato ir energetikos iniciatyvos yra svarbios, nes jos gali gerokai padėti įgyvendinti nacionalines su mažinimu susijusias priemones ir toliau plėtoti decentralizuotą energijos gamybą; Komisijai rekomenduoja remti tokias iniciatyvas, ypač tikslingai tobulinant turimas finansavimo programas klimato ir energetikos srityse; ragina Komisiją ir valstybes nares pašalinti visas kliūtis, trukdančias vietos ir regionų institucijoms įgyvendinti su klimatu ir energetika susijusius ES tikslus;
83. pažymi, kad dabartinė ES energetikos ir klimato strategija neatspindi energijos vartojimo skirtumų tarp miestų ir su tinklais nesujungtų kaimo vietovių; pažymi, kad tam tikri su energija susiję uždaviniai yra aktualesni kaimo vietovėms (menkas energijos vartojimo efektyvumas, energijos įperkamumas, aukštas šildymo kietuoju ir skystuoju kuru anglies dioksido išmetimo rodiklis);
84. ragina Komisiją 2030 m. energetikos ir klimato politikos strategijoje nustatyti kaimo vietovių energetikos strategiją, kad būtų galima išanalizuoti kai kuriuos konkrečius sunkumus, su kuriais susiduria tinklais nesujungti energijos vartotojai, ir parengti įvairias

valstybėms narėms skirtas politines rekomendacijas;

85. mano, kad 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategija turėtų apimti priemones, kurios prieinamos pagal ES regioninę politiką, kad būtų pasiekti 2030 m. tikslai, taip pat mano, kad tai turėtų apimti geresnį Europos struktūrinių ir investicijų fondų lėšų panaudojimą plėtojant decentralizuotus atsinaujinančiųjų energijos išteklių projektus, švaraus kuro projektus miesto ir kaimo vietovėse ir energijos vartojimo efektyvumo projektus;

Energetinis saugumas

86. pabrėžia, kad energijos tiekimo saugumas ypač svarbus ES piliečiams ir įmonėms; pabrėžia, kad 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategija yra svarbi tenkinant būtinybę užtikrinti didesnę energetinį saugumą, aplinkos tvarumą, ekonomikos ir pramonės konkurencingumą ES, prieinamas energijos kainas visiems Europos Sąjungos gyventojams, didesnę atsparumą pasauliniams sukrėtimams energetikos srityje ir darbo vietų kūrimą, taip pat kitus socialinius aspektus, pasitelkiant tokias priemones, kaip energijos tiekimo maršrutų, tiekėjų ir išteklių diversifikavimą;

87. pabrėžia, kad būtina užtikrinti ES energetinį saugumą ir galiausiai savų pajėgumų pakankumą, visų pirma pasiekiamą skatinant efektyvų energijos vartojimą ir taupymą, atsinaujinančiųjų išteklių energiją, kuri kartu su kitais alternatyviais energijos ištekliais padės mažinti priklausomybę nuo importo; atkreipia dėmesį į didėjantį suinteresuotumą naftos ir dujų telkinių žvalgymu Viduržemio ir Juodojoje jūrose; mano, kad įgyvendinant ES politiką dėl naftos ir dujų grėžinių jūroje dėmesį reikėtų skirti galimų pavojų prevencijai ir susijusių valstybių narių ir atitinkamų trečiųjų šalių išskirtinių ekonominių zonų ribų nustatymui pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją, kurią yra pasirašiusios visos ES valstybės narės ir ES;

88. pabrėžia, kad norint užtikrinti energijos tiekimo saugumą valstybės narės turi galėti susidaryti savo nacionalinę energijos rūšių derinį ir naudotis visais savo energijos ištekliais, jei laikosi ilgalaikių su energetika ir klimatu susijusių Sąjungos tikslų ir užtikrina saugius, aplinkos požiūriu tvarius ir visuomenėje priimtinius metodus, įskaitant metodus žvalgymo ir gavybos srityje, taip pat atsižvelgiant į galimą žalingą tarpvalstybinį poveikį;

89. pabrėžia, kad ES siekiant energetinio saugumo tikslo vienas iš prioritetų yra kurti valstybių narių bendradarbiavimo modelį užtikrinant, kad būtų sparčiai baigta kurti ES energijos vidaus rinka, ypač įskaitant tarpvalstybinių jungčių kūrimą ir tarpvalstybinių kliūčių šalinimą; be to, mano, kad, užbaigus kurti visą ES aprėpiančių tinklų, jungiančių šiaurę, pietus, rytus ir vakarus, infrastruktūrą ir ją modernizavus, ES turės galimybę geriau pasinaudoti santykiniais kiekvienos valstybės narės pranašumais, ir ragina toliau teikti veiksmingą ir tvarią paramą decentralizuotai, mažos apimties ir bendruomenei priklausančiai energijos gamybai bei pažangias energijos infrastruktūras paskirstymo lygmeniu, taip pat kurti programas, kad būtų galima vietos lygmeniu subalansuoti energijos pasiūlą ir paklausą visose valstybėse narėse; pabrėžia, kad būtina toliau vystyti makroregionines energijos rinkas ES, pvz., „Nord Pool“ ar „Central West“ rinkas; todėl pabrėžia, kad reikia glaudžiai koordinuoti valstybių narių politiką ir imtis bendrų veiksmų, užtikrinti solidarumą ir skaidrumą, nes nacionalinės energetikos politikos sprendimai gali

turėti poveikį kitoms valstybėms narėms; mano, kad reikėtų išsiaiškinti, ar minėtoms užduotims atlikti būtų galima panaudoti Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros kompetenciją ir priemones ir kaip tai padaryti, taip pat, kaip būtų galima užtikrinti geresnį perdavimo sistemų operatorių bendradarbiavimą;

90. ragina Komisiją teikiant pasiūlymus dėl teisės aktų, susijusių su hidrauliniu ardymu, į juos įtraukti privalomą tiek skalūnų dujų žvalgymo, tiek gavybos poveikio aplinkai vertinimą; be to, pabrėžia, kad nėra pakankamai duomenų apie chemines medžiagas, naudojamas hidraulinio ardymo procese; todėl ragina Komisiją teikiant pasiūlymus dėl tokių teisės aktų užtikrinti, kad būtų užtikrintas visų duomenų apie šias chemines medžiagas skaidrumas, siekiant užtikrinti kuo aukštesnį visuomenės sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį;
91. mano, kad anglies dioksido surinkimas ir saugojimas (CCS) bent jau pereinamuoju laikotarpiu galėtų atlikti svarbų vaidmenį mažinant išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį (kaip Komisija pripažino Mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. plane ir Energetikos veiksmų plane iki 2050 m.), ypač energijai imliuose pramonės sektoriuose; tačiau pažymi, kad šioje srityje trūksta viešųjų ir privačių investicijų; ragina Komisiją nustatyti geriausią CCS technologijų plėtojimo būdą ES ir 2030 m. strategijoje pasiūlyti tinkamas priemones, kad būtų galima sutelkti suinteresuotuosius subjektus ir reikiamas lėšas; pabrėžia, kad tiek atsinaujinantieji energijos išteklių, tiek CCS turi būti svarbi būsimos ES energijos rūšių derinio dalis, todėl nereikėtų jų laikyti tarpusavyje konkuruojančiais; be to, prašo Komisijos su JAV ir Kanada aktyviau keistis geriausiais patirtimi ir informacija CCS technologijos srityje;
92. pabrėžia, kad dujos vaidins svarbų vaidmenį keičiant ES energijos sistemą, ir pripažįsta, kad gamtinės dujos yra galimybė trumpuoju ir vidutinės trukmės laikotarpiu užtikrinti lankstumą energijos tiekimo sistemoje; mano, kad nuoseklia politika ir reglamentavimo sistema neturėtų būti mažinamos paskatos pereiti nuo taršios energijos gamybos deginant anglį prie gamtinių dujų; atsižvelgdamas į dujų vidaus rinką ragina Komisiją ir valstybes nares peržiūrėti visas dujų tiekimo sutartis, grindžiamas pasenusiais kainų nustatymo mechanizmais, įskaitant netikslų naftos kainų sąrašą, ir primygtinai ragina Komisiją padėti išnagrinėti galimybes iš naujo surengti derybas dėl šių sutarčių ir padidinti trumpalaikį prekybos dujomis pajėgumą; atkreipia dėmesį į naujausius įvykius pasaulio energijos rinkoje ir primena, kad suskystintų gamtinių dujų indėlis į ES energijos tiekimo sistemą gali būti svarbus dėl poveikio ES energijos vidaus rinkai, energetikos geopolitikai kaimyninėse ES šalyse ir santykiams su tradicinėmis šalimis tiekėjomis;
93. atkreipia dėmesį į dideles vėjo energijos galimybes Šiaurės jūroje; pabrėžia, kad Šiaurės jūros vėjo energijos tinklas yra svarbus suteikiant galimybę ekonomiškai efektyviai diegti atsinaujinančiuosius energijos išteklius Šiaurės jūroje; šiuo atžvilgiu pripažįsta Šiaurės jūros šalių vėjo jėgainių tinklo jūroje iniciatyvos svarbą ir ragina atitinkamas valstybes nares ir Komisiją jai suteikti daugiau svarbos ir teikti paramą;
94. pabrėžia, kad aktyvi miškininkystė, didinanti augimą ir anglies dioksido sugertį, yra svarbus ir ekonomiškai efektyvus būdas padėti siekti su klimatu susijusių tikslų; pažymi, kad kiekvienas papildomas miško kubinis metras, pasodintas aktyvaus žemės dirbimo priemonėmis, sugeria maždaug 1,3 tonos anglies dioksido; ragina Komisiją ir valstybes nares nustatyti miškų savininkams skirtas paskatas, kuriomis būtų aktyviai prisidedama

prie didesnės naudos klimatui, pvz., sutelkiant dėmesį į regionines priemones, kuriomis skatinamas ilgalaikis miško kūrimas ir anglies dioksido sugertis;

95. pritaria Komisijai, kad Europos Sąjungos lygmeniu galima padėti sumažinti valstybės intervencijos mastą visais lygmenimis, taip sumažinant rinkos susiskaidymo pavojų; todėl ragina Komisiją tęsti atsiejimo procesą ir kurti tinkamiausią energijos sistemą; ragina valstybes nares laiku ir visapusiškai įgyvendinti trečiąjį energijos vidaus rinkos teisės aktų rinkinį, kad būtų pašalintos visos likusios kliūtys, trukdančios užbaigti kurti bendrąją rinką; pabrėžia, kad svarbu šalinti likusias silpnąsias infrastruktūros vietas, atskirus rinkos nepakankamumo, iškraipymo ar piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi atvejus, sprendžiant skaidrumo trūkumo problemą ir užtikrinant, kad nebūtų kuriamos naujos kliūtys elektros energijos ir dujų rinkos integracijai, pvz., netinkamos struktūros pajėgumų rinkos, kuriose diskriminuojamos tam tikros balansavimo išteklių rūšys; ragina Komisiją savo pasiūlymuose dėl 2030 m. strategijos atsižvelgti į rinkos kūrimą, kad būtų pagerinta prekyba elektros energija ir vystomos skaidrių balansavimo ir tinklų paramos paslaugų rinkos; pabrėžia, kad laipsniškas reguliuojamų kainų galutiniam vartotojams mažinimas ES, kurios yra mažesnės už patirtas išlaidas, turėtų būti atliekamas atsižvelgiant į teisėtus pažeidžiamų vartotojų interesus, kurie ne visada gali patirti tikros konkurencijos energijos rinkose naudą;
96. pabrėžia, kad galutiniai energijos vartotojai – asmenys, mažosios ir vidutinės įmonės (MVI) ir pramonė – yra svarbiausi vidaus energijos rinkoje ir jie turėtų pajusti mažiausių įmanomų energijos sąnaudų ir kainų, kurios turėtų būti skaidrios, naudą, jiems turi būti suteikiama tiksli informacija ir konsultacijos suteikiant jiems paprastą prieigą prie informacijos, taip siekiant skatinti atsakingą energijos vartojimą, taip pat pabrėžia, kad reikėtų gerinti jų padėtį dėl kylančių ir nuolat besikeičiančių energijos kainų; pažymi, kad svarbu sudaryti geresnes sąlygas kurti ir valdyti piliečių iniciatyvas, taip pat pasitelkiant kooperatyvus;
97. pabrėžia, kad naujoje strategijoje reikia spręsti didėjančių energijos kainų ir ekonomikos krizės padarinių, susijusių su energijos įperkamumu ir teisingu finansinės naštos padalijimu galutiniam vartotojams (namų ūkiams ir įmonėms), klausimą; visų pirma ragina imtis priemonių, kurios galėtų padėti užkirsti kelią darbo vietų praradimui ES pramonės sektoriuose, kurie patiria neigiamą poveikį ir kuriuose suvartojama daug energijos, taip pat kurie yra vieni iš švariausių atitinkamų sektorių pasaulyje; pripažįsta, kad ekonomiškai efektyvus energijos taupymas gali sumažinti tiek namų ūkių, tiek įmonių patiriamas išlaidas energijai; pabrėžia, kad įgyvendinant Pastatų energinio naudingumo direktyvą būtų galima kurti naujas darbo vietas esamų pastatų rekonstravimo srityje, kad būtų užtikrinta nuolatinė nauda; primygtinai ragina valstybes nares šiam tikslui pasinaudoti ES teikiamu finansavimu;
98. ragina Komisiją ir valstybes nares ypač daug dėmesio skirti energijos įperkamumo ir kuro (energijos) nepritekliaus klausimams; mano, kad šiems klausimams spręsti reikalinga nuosekli politikos strategija, įskaitant tinkamas socialinės politikos priemones, ir ragina Komisiją skatinti keistis geriausia patirtimi šioje srityje ir bendradarbiauti su valstybėmis narėmis siekiant sukurti rodiklius ir gaires, kuriais remiantis būtų nustatomas ir lyginamas egzistuojantis ir galimas energijos nepritekliaus; pripažįsta, kad energijos nepritekliaus problema yra struktūriškai sprendžiama pasitelkiant energijos vartojimo efektyvumo priemones; pažymi, kad prie Lisabonos sutarties pridėtame Protokole (Nr. 26) dėl bendrus

interesus tenkinančių paslaugų nustatyta, kad energija yra esminė paslauga; pabrėžia, kad energijos politikos sąnaudas reikėtų kompensuoti kuo teisingiau, ypač daug dėmesio skiriant mažas pajamas gaunantiems, pažeidžiamiems namų ūkiams, kurie patiria didžiausią aukštų energijos kainų poveikį; mano, kad reikėtų skatinti vartotojų dalyvavimą; pabrėžia, kad rinkos ir infrastruktūras atnaujinti reikėtų atsižvelgiant į piliečių poreikius ir kad reikėtų užtikrinti skaidrumą ir atskaitomybę įgyvendintų investicijų atžvilgiu;

99. pažymi, kad siekiant užtikrinti energijos tiekimo saugumą reikia turėti pakankamai lanksčių ir patikimų išteklių, kad būtų galima esant didžiausiam energijos poreikiui ir tuomet, kai kyla politinių, ekonominių ar technologinių sunkumų, užtikrinti reikiamus pajėgumus, taip pat mano, kad tokius pajėgumus galima užtikrinti lanksčia atsargų sistema, paklausos valdymo priemonėmis, tarpvalstybine prekyba ir jungtimis, taip pat efektyviau naudojant esamus perteklinius pajėgumus; atkreipia dėmesį į tai, kad atsižvelgiant į didėjančią kintančiųjų atsinaujinančiųjų energijos išteklių paklausą reikia energijos saugojimo sistemų ir lankstesnių ir dinamiškesnių tinklų; ragina Komisiją parengti gaires dėl visų lanksčių išteklių naudojimo ir diegimo;
100. pažymi, kad kai kurios valstybės narės (įskaitant tam tikrus salų ir atokiausius regionus), kaip vadinamosios energetikos salos arba pakankamai mažai integruotos į Europos Sąjungos energijos vidaus rinką, vis dar yra labai atskirtos nuo Europos Sąjungos dujų ir elektros energijos tinklų, dažnai yra priklausomos nuo vieno ne ES veikiančio tiekėjo (tokia padėtis ypač nesaugi tampa valdant politiškai nestabiliam ar nedemokratiškai režimui) ir moka dideles kainas už energiją, o tai daro neigiamą įtaką jų konkurencingumui, ekonominiam ir socialiniam vystymuisi ir paverčia jas jautrias politiniam ir ekonominiam spaudimui iš išorės; pažymi, kad be didelių investicijų į infrastruktūrą vargu, ar toms valstybėms narėms gali būti įgyvendintas Europos Vadovų Tarybos įsipareigojimas užtikrinti, kad iki 2015 m. nė viena valstybė narė neliktų izoliuota nuo ES tinklų; todėl pritaria sparčiam 2013 m. spalio mėn. priimto bendro intereso projektų sąrašo įgyvendinimui;
101. pažymi, kad fizinis valstybių narių energijos infrastruktūros integravimas yra svarbi išankstinė tinkamai veikiančių energijos rinkų ir tarpvalstybinio dalijimosi elektros energija sąlyga; todėl primena 2002 m. Barselonoje priimtas Europos Vadovų Tarybos išvadas, kuriomis nustatytas neprivalomas su elektros tarpusavio jungtimis susijęs tikslas iki 2005 m. pasiekti, kad nacionaliniai įrengti gamybos pajėgumai sudarytų 10 proc.; pabrėžia, kad dauguma valstybių narių nepasiekė šio tikslo; todėl ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl galimo naujo modelio ir naujų įsipareigojimų fizinio elektros energijos infrastruktūros tarp valstybių narių integravimo srityje, taip pat nustatyti aiškų įgyvendinimo tvarkaraštį; mano, kad tokie veiksmai sudarys palankesnes sąlygas tarpvalstybinei prekybai;
102. pripažįsta, kad energijos vidaus rinkos taisyklių taikymas Pietryčių ir Rytų Europai yra būtinas dėl ES energetinio saugumo, todėl prašo valstybių narių ir Komisijos Energijos bendrijai toliau teikti politinę ir finansinę paramą;
103. prašo Komisijos ištirti energijos saugojimo galimybes ES ir įvairias galimas technologijas, ypač atsižvelgiant į šilumos tiekimą ir elektros energiją, siekiant remti labiau integruotą požiūrį į energijos pasiūlą ir paklausą; pažymi, kad moksliniai tyrimai,

technologinė plėtra ir inovacijos saugojimo technologijų ir priemonių srityje, pvz., kalbant apie elektra varomas transporto priemones, gali atlikti svarbų vaidmenį laikant perteklinę iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintą elektros energiją ir balansuojant energijos tinklus; todėl prašo Komisijos visapusiškai išnaudoti turimas tokių mokslinių tyrimų finansavimo galimybes;

104. pažymi, kad svarbu suderinti investicijų į energijos infrastruktūrą ir investicijų į energijos išteklių tempus; pabrėžia, kad esamos energetikos struktūros modernizavimas ir naujos, pažangios ir lanksčios infrastruktūros kūrimas visais energijos (tiek šilumos, tiek elektros energijos) gamybai, perdavimui (ypač tarpvalstybinės dujų ir elektros energijos tarpusavio jungtys), skirstymui ir saugojimui skirtais tinklo lygmenimis yra labai svarbūs norint sukurti stabilią, gerai integruotą ir tinkamai sujungtą energijos rinką, kurioje tiekimo šaltiniai būtų diversifikuoti ir kurioje būtų išvengta bet kokio neigiamo poveikio, pvz., neplanuoto energijos srauto; pabrėžia, kad kartu su didelėmis investicijomis turėtų būti investuojama į regioninius ir netgi vietas tinklus; pabrėžia, kad investicijoms į infrastruktūrą, kuriomis siekiama įgyvendinti tokius tinklus, visais įgyvendinimo etapais turėtų būti teikiama ES parama laikantis naujų transeuropinės energetikos infrastruktūros gairių, ir paramą reikėtų teikti pagal Europos infrastruktūros tinklų priemonę, kuria siekiama paspartinti visai Europai svarbias investicijas transeuropinių tinklų srityje ir pritraukti finansavimą iš viešojo ir privačiojo sektorių; pabrėžia, kad reikia remti nuoseklią, veiksmingą ir geriau koordinuotą leidimų dėl investicijų į infrastruktūrą visoje ES išdavimo tvarką; pažymi, kad naudojant pažangiąsias technologijas taip pat reikia atsižvelgti į klausimus, susijusius su duomenų apsauga;

105. pabrėžia, kad labai mažos apimties energijos gamybos skatinimas bus esminis aspektas didinant atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį; atkreipia dėmesį į bendruomenių iniciatyvų, įskaitant kooperatyvus, vaidmenį bet kuriame energijos tiekimo grandinės etape: gamybos, vartojimo ir mažmeninės prekybos srityse; šiuo atžvilgiu pažymi, kad decentralizuotas atsinaujinančiųjų išteklių energijos tiekimas gali padėti sumažinti sunkumus, kurių patiria elektros energijos tinklai, ir būtinybę statyti naujas perdavimo linijas bei atitinkamas išlaidas, nes decentralizuotos technologijos yra gerokai arčiau galutinių vartotojų; todėl pažymi, kad vis labiau reikia investicijų paskirstymo lygmeniu;

ES ekonomikos konkurencingumo skatinimas

106. mano, kad užbaigta kurti, atvira ir skaidri vidaus rinka, kurioje visos ES ir trečiųjų šalių įmonės laikosi Bendrijos teisyno, ypač energijos ir aplinkos srityse, gali užtikrinti vienodas sąlygas ES energijos tiekėjams trečiųjų šalių energijos gamintojų atžvilgiu ir sustiprinti jų derybinę poziciją; pabrėžia, kad reikalingas geresnis išorės energetikos politikos koordinavimas;

107. pažymi, kad geriausias būdas užtikrinti konkurencingas kainas yra rinka grindžiamas kainos nustatymas energetikos sektoriuje, įskaitant išorės sąnaudų internalizavimą, tačiau nesusiejant jo su kainų nustatymu trečiųjų šalių rinkose;

108. pabrėžia, kad būtinas dialogas su ES nepriklausančiomis šalimis dėl principų, kuriuos ES nustatė aplinkos apsaugos, ekologiškų technologijų naudojimo ir patenkinamos išsaugojimo būklės palaikymo srityje, įgyvendinimo;

109. mano, kad aiški 2030 m. strategija, kuria nustatomi privalomi su atsinaujinančiųjų išteklių energija ir energijos vartojimo efektyvumu susiję tikslai, padės sparčiau investuoti į inovatyvias technologijas, suteiks akstiną moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai ir paskatins vykdyti privačias investicijas, kurios, susietos su viešąja parama, suteiks labai reikalingą ekonominį stimulą plėtoti ekonomiką, o dėl to padidės konkurencingumas, augimas, bus sukurta kokybiškų darbo vietų, kurių negalima perkelti už Sąjungos ribų; mano, kad toks didesnis investavimas Europos Sąjungos pramonei padės sumažinti gamybos sąnaudas, nes padidės energijos vartojimo ir išteklių naudojimo efektyvumas, taip pat sumažins jautrumą pasaulio energijos kainų svyravimams, o tai savo ruožtu sukurs stabilesnę investavimo aplinką; ragina Komisiją Europos semestro sistemoje labiau pabrėžti darbo vietų kūrimo galimybę tvarios energetikos sektoriuose kiekvienoje valstybėje narėje ir visoje Sąjungoje;
110. pabrėžia, kad privalomų tikslų išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo, atsinaujinančiųjų energijos šaltinių ir energijos vartojimo efektyvumo srityje nustatymas paskatins ankstyvas investicijas į tvarias technologijas, taip kuriant darbo vietas bei didinant augimą ir kartu suteikiant Europos Sąjungos pramonei tarptautinį konkurencinį pranašumą;
111. prašo Komisijos įgyvendinti savo nustatytus pagrindinius užimtumo veiksmus mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikoje, skatinti labiau naudotis ES finansinėmis priemonėmis, kurios prieinamos valstybėms narėms, regioniniui ir vietos lygmenims, taip pat privačiajam sektoriui investuojant į pažangias tvarias technologijas, pvz., bendradarbiaujant su Europos investicijų banku (EIB), kad būtų toliau didinamas jo skolinimo pajėgumas išteklių naudojimo efektyvumo ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių srityse;
112. pabrėžia, kad dėl numatomo veikiančių jėgainių pakeitimo ir tinklų modernizavimo per ateinančią dešimtmetį bus jaučiamas didelis investicijų į energetikos sektorių poreikis; primygtinai primena, kad energijos taupymas ir efektyvumo priemonės atliks pagrindinį vaidmenį mažinant sąnaudas ir užtikrinant kuo žemesnes elektros energijos kainas vartotojams; pabrėžia, kad statybų sektoriuje suvartojama 40 proc. visoje ES suvartojamo energijos kiekio ir kad, remiantis TEA duomenimis, 80 proc. efektyvaus energijos vartojimo galimybių slypi pastatų sektoriuje, daugiau kaip 50 proc. – pramonės sektoriuje, tačiau šios galimybės lieka neišnaudotos; mano, kad šioje srityje yra daug galimybių mažinti su energija susijusias išlaidas;
113. primygtinai ragina Komisiją, ypač Konkurencijos generalinį direktoratą, vykdant valstybės pagalbos teikimo aplinkos apsaugos srityje gairių peržiūrą nustatyti palankias sąlygas investicijoms į energijos vartojimo efektyvumą, taip pat pramonės sektoriuje;
114. ragina Komisiją pradėti tyrimą ir išanalizuoti naujus ir ekonomiškai efektyvius energijos rinkos projektus siekiant užtikrinti kuo žemesnes elektros energijos kainas pramonei ir vartotojams ir didžiausią investicijų grąžą, įtraukiant daugiau kintančiųjų atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir išvengiant anglies dioksido nutekėjimo; todėl prašo Komisijos kuo greičiau pateikti papildomą vertinimą ir rekomendacijas dėl tolesnių veiksmų, kurių imantis būtų geriau koordinuojama klimato, aplinkos ir pramonės politika ir išvengta anglies dioksido nutekėjimo pavojaus, visų pirma energijai imliuose sektoriuose, kylančio dėl gamybos įrenginių perkėlimo į ES nepriklausančias šalis ir investicijų šiose šalyse,

atsižvelgiant į tarptautines aplinkybes;

115. pabrėžia, kad energijos kainos vartotojams ir pramonei yra labai svarbus namų ūkių biudžeto ir, atitinkamai, gamybos sąnaudų aspektas; mano, kad su klimatu susiję ES tikslai turėtų padidinti jos konkurencingumą ir energijos tiekimo saugumą; todėl reikalauja atlikti privalomą ir išsamų bet kokios naujos politinės priemonės, susijusios su šiais tikslais klimato srityje, poveikio ES ir valstybių narių konkurencingumui vertinimą; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares kuo visapusiškiau integruoti ES pramonės konkurencingumo aspektą į visas kitas politikos sritis ir pritaria Komisijos pasiūlymui padidinti pramonės sukuriamą ES BVP dalį 20 proc.;
116. pripažįsta, kad Europos Sąjungos atsinaujinančiųjų energijos išteklių sektorius yra svarbus siekiant, kad augtų ekonomika ir būtų išlaikomos kokybiškos ir aukštųjų technologijų reikalaujančios darbo vietos, taip pat pripažįsta tai, kad šis sektorius taip pat naudingas tokiems sektoriams, kaip metalo, elektros ir elektronikos įrangos, IT, statybos, transporto ir finansinių paslaugų sektoriai; ragina Komisiją parengti atsinaujinančiųjų energijos išteklių technologijų pramonės politikos strategiją, apimančią visus aspektus nuo mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros iki finansavimo;
117. atkreipia dėmesį į tai, kad investicijos į tvarias technologijas traukiasi iš Europos taip pat dėl neužtikrintumo, susijusio su ES užmojais dėl tolesnio priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo; primena, kad naujausi įrodymai rodo, kad ES yra silpna lyderė pasaulio ekologiškų technologijų lenktynėse, o JAV ir Kanada sparčiai naikina atotrūkį; todėl pažymi, kad dabartinė ES turima pasaulinių tvarių technologijų patentų dalis sumažėjo iki trečdalis, palyginti su beveik puse turimų patentų 1999 m.; ragina Komisiją ir valstybes nares didinti paramą tvarioms technologijoms ir paslaugoms; mano, kad pajamas, gautas parduodant apyvartinius taršos leidimus, ateityje reikėtų tikslingai skirti tam, kad būtų sudarytos sąlygos investicijoms į inovacijas tvarių technologijų srityje;
118. pažymi, kad pagrindiniai ES konkurentai pasaulinėje rinkoje daug dėmesio skiria technologinei plėtrai, inovacijoms ir pramonės procesų tobulinimui; be to, pažymi, kad jų ekonomika auga daug greičiau nei ES; daro išvadą, kad ES turi teikti prioritetą moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai (įskaitant mokslininkų ir technologijų srityje dirbančių subjektų partnerystę su savo tarptautiniais partneriais), inovacijoms (visų pirma kurti Europos pridėtinę vertę plėtojant tvarias technologijas ir jas gaminant ES) ir pramoninių procesų našumo didinimui;
119. pabrėžia, kad suteikiant nemokamus leidimus nėra sprendžiamas išmetamo anglies dioksido kiekio apmokestinimo įtraukimo į produktų kainą ekonominio pagrįstumo klausimas; atkreipia dėmesį į tai, kad neseniai atlikus Komisijos užsąkytą tyrimą nustatyta, jog nėra įrodymų apie anglies dioksido nutekėjimą pastaraisiais dviem prekybos apyvartiniais taršos leidimais laikotarpiais; pabrėžia, kad norint sumažinti galimą būsimą anglies dioksido nutekėjimo pavojų dalis apyvartinių taršos leidimų aukcionų pajamų turėtų būti atidedama kapitalui imlioms investicijoms į pažangiausias technologijas energijai imliuose sektoriuose, arba kitų darbo vietų kūrimo priemonių skatinimui, pvz., darbo jėgos apmokestinimo mažinimui;
120. ragina imtis priemonių siekiant iš anksto nustatyti, kokių gebėjimų reikės naujai sukurtose darbo vietose, sudaryti sąlygas jų įgyti ir užtikrinti jų atitiktį, kad būtų galima

pakoreguoti švietimo ir mokymo sistemas ir spręsti uždavinius, susijusius su esamomis darbo vietomis, kurių profilis keičiasi – jos tampa ekologiškesnėmis darbo vietomis; pabrėžia, kad aktyvi darbo rinkos politika turi būti tikslinga ir kuriama siekiant patenkinti darbuotojų poreikius ir darbo jėgos paklausą, kad besiformuojant tvarioms technologijoms netrukėtų kvalifikuotos darbo jėgos ir būtų sudarytos galimybės jaunimui, moterims ir palankių sąlygų neturinčioms asmenų grupėms pasiūlyti tvarių ir kokybiškų ekologinio sektoriaus darbo vietų;

121. primygtinai ragina valstybes nares ir tarptautinę bendruomenę skatinti mokslo, technologijų, inžinerijos ir matematikos (MTIM) švietimą energetikos sektoriuje ir sudaryti sąlygas švietimo institucijoms paruošti kvalifikuotą darbo jėgą, taip pat būsimą mokslininkų ir naujovių kūrėjų, kurie padės pasiekti energijos požiūriu savarankiškos ir tvarios Europos tikslą, kartą; todėl primena svarbų programos „Horizontas 2020“ ir Europos inovacijų ir technologijų instituto vaidmenį šalinant atotrūkį tarp mokslinių tyrimų, švietimo ir taikomųjų inovacijų energetikos sektoriuje;
122. atkreipia dėmesį į pagrindinį vaidmenį, kurį atlieka MVĮ kaip ekonomikos augimą ES skatinantys subjektai, ir ragina Komisiją ir valstybes nares sudaryti palankias sąlygas MVĮ investicijoms į energijos taupymo technologijas ir aktyviai skatinti šias investicijas;
123. ragina Komisiją remti transporto sektoriui skirtų kuro kokybę gerinančių pažangiųjų biodegalų plėtojimą ir taip padidinti bendrą ES ekonomikos konkurencingumą, nesukuriant papildomų investicijų į naują infrastruktūrą poreikio;
124. ragina Komisiją sukurti ES ir pagrindinių konkurentų konkurencingumo nustatymo metodą, kurį būtų galima grįsti, pvz., fiskaline politika, moksliniais tyrimais ir technologine plėtra, technologijų eksportu, mokslinius tyrimus atliekančių asmenų ir aukštos kvalifikacijos darbuotojų skaičiumi, inovacijomis, pramoninėmis energijos kainomis, aplinkosaugos ir energetikos politika, darbo užmokesčio ir našumo lygiais, infrastruktūra, nebūtina reglamentavimo našta ir kitais svarbiais veiksniais; pabrėžia, kad į šią naują metodiką reikia įtraukti išorines klimato kaitos išlaidas, įskaitant galimas didesnes sąnaudas dėl draudimo nuo klimato kaitos rizikų;
125. tvirtai pabrėžia, kad bet kuria būsima ES politika reikia spręsti ekonomikos lyginamųjų pranašumų ir trūkumų klausimą, visų pirma atsižvelgiant į visus su ES pasirašomus laisvosios prekybos susitarimus, taip pat atsižvelgiant į priemones, kurių imamasi siekiant sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, ir jų ekonominę naudą;
126. pabrėžia, kad energijos kainos skirtinguose regionuose skiriasi dėl geologinių, politinių ir fiskalinės politikos skirtumų ir kad geriausias būdas užtikrinti žemas energijos kainas yra visapusiškai naudotis ES vidaus tvariais energijos ištekliais; prašo Komisijos atlikti išsamią analizę apie bendras sistemos sąnaudas ir skirtingų energijos išteklių poveikį, taip pat jų poveikį gamybos pajėgumų pakankamumui ilguoju laikotarpiu;
127. pažymi, kad ES yra ribotų išteklių žemyne, kuri importuoja apytiksliai 60 proc. suvartojamų dujų, daugiau kaip 80 proc. suvartojamos naftos ir beveik 50 proc. energijos gamyboje naudojamos anglies; atsižvelgdamas į tai primygtinai reikalauja, kad 2030 m. strategijoje daug dėmesio būtų skiriama tvariems ir atsinaujinantiesiems energijos ištekliams ES;

128. pabrėžia, kad socialinis dialogas ir darbuotojų dalyvavimas yra pagrindinės vertybės ir priemonės, kuriomis remiamas ir suderinamas socialinės sanglaudos, kokybiškų darbo vietų ir darbo vietų kūrimo, kita vertus, didesnių inovacijų ir Europos Sąjungos ekonomikos konkurencingumo skatinimas;
129. ragina imtis priemonių, kad būtų užkirstas kelias darbo vietų mažėjimui labiausiai paveiktuose daug anglies dioksido išskiriančiuose sektoriuose, pvz., elektros energijos gamybos, transporto, statybos ir energijai imliuose pramonės sektoriuose, kurie apskritai yra ekologiškiausi ir energijos vartojimo požiūriu efektyviausi pasaulyje; ragina palengvinti darbuotojų perkėlimą iš paveiktų daug anglies dioksido išskiriančių sektorių į kitus sektorius tuo atveju, kai pirmuosiuose mažėja darbo vietų;
130. pabrėžia, jog būtina, kad pajamų rėmimo priemonės papildytų kitos priemonės, pvz., mokymas, kad būtų pagerintos ir išlaikytos įsidarbinimo galimybės, darbuotojai būtų išlaikomi darbo rinkoje ir būtų apsaugota nuo gebėjimų mažėjimo krizės ir restruktūrizavimo laikotarpiu;

Valstybių narių pajėgumo skirtumų pripažinimas

131. palankiai vertina Komisijos pastebėjimus, kad su klimatu ir energija susiję ES tiksliniai rodikliai kiekvienai valstybei narei ir jos piliečiams gali turėti skirtingą poveikį, todėl teisinga tęsti darbą tinkamai dalijantis pastangomis, atsižvelgiant į atskiras kiekvienos šalies aplinkybes (pvz., BVP), ypač daug dėmesio skiriant toms valstybėms, kurios patiria didelių finansinių sunkumų, į šalių laimėjimus mažinant išmetamą teršalų kiekį nuo 1990 m., išmetamųjų teršalų kiekį vienam gyventojui, ekonominį pajėgumą ir galimybes sumažinti išmetamųjų teršalų kiekį, šalies atsinaujinančiuosius energijos išteklius, prieigą prie technologijų ir energijos taupymo pajėgumus;
132. pabrėžia, kad pagal SESV 194 straipsnį ES yra atsakinga už energijos vidaus rinkos sukūrimą ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir energijos vartojimo efektyvumo skatinimą, o valstybės narės priima sprendimus dėl savo energijos rūšių derinio ir joms turėtų būti suteikta galimybė taikyti ir plėtoti skirtingą požiūrį, pagrįstą technologijomis ir energijos ištekliais, kurie yra ekologiški ir priimtini socialiniu bei ekonominiu aspektu, taip pat laikantis Sąjungos klimato ir energetikos politikos tikslų, kuriais siekiama išsaugoti aplinką ir pagerinti jos būklę; mano, kad ateityje įgyvendinant bet kurią strategiją reikėtų gerbti valstybių narių nepriklausomybę;
133. prisipažįsta, kad atsinaujinančiųjų energijos išteklių technologijos apima daug skirtingų techninių priemonių, kurios gali būti naudojamos elektros energijos, šilumos tiekimo ir vėsinimo, taip pat transporto sektoriuose; pabrėžia, kad bendru privalomu 2030 m. atsinaujinančiųjų energijos išteklių tiksliniu rodikliu valstybėms narėms suteikiama plati ir lanksti pasirinkimo laisvė spręsti, kur ir kada investuoti energetikos sektoriuose, taip pat dėl technologijų, kurios taip pat naudojamos kiekviename iš šių sektorių;
134. primena Komisijai, kad Parlamentas ragino priimti teisės aktą, kuriuo būtų reikalaujama, kad kiekviena valstybė narė parengtų 2050 m. anglies kiekio mažinimu grindžiamą strategiją; mano, kad nors tokie šalies mastu rengiami veiksnių planai neturėtų būti teisiškai privalomi, jie yra būtini siekiant investuotojams ir pareigūnams suteikti aiškumo dėl ilgalaikės politinės krypties ir priemonių, kurių reikės tikslams pasiekti; tikisi, kad

Komisija pasiūlys, kaip pasidalyti našta tarp valstybių narių ir nustatyti datą, iki kurios peržiūrai turi būti pateikti tokie veiksmų planai; ragina Komisiją tokiais atvejais, kai veiksmų planai pasirodys esantys neįvykdomi, ir jei atitinkama valstybė narė nenorės pateikti atitinkamų patikslinimų, pasiūlyti papildomas priemones, kurių gali reikėti siekiant užtikrinti, kad su CO₂ mažinimu susiję Sąjungos tikslai būtų įtikinami;

135. pažymi, kad planuojant veiksmus svarbiausia yra sutelkti dėmesį į tokių veiksmų scenarijų įgyvendinimą, kuriuose atsižvelgiama į valstybių narių galimybes, ekonomiškai efektyvių ir tvarių naujų technologijų plėtros perspektyvas ir siūlomos politikos įgyvendinimo pasaulinį poveikį tam, kad būtų galima pasiūlyti kitiems metams skirtus mažinimo tikslus;
136. prašo Komisiją gerinti esamų finansinių priemonių (pvz., programos „NER 300“), skirtų investicijoms į tvarias technologijas, skatinimą ir veiksmingumą kaupiant visą reikalingą informaciją apie finansines galimybes nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis bendroje, aiškioje ir lengvai prieinamoje duomenų bazėje;
137. pažymi, kad galimybės naudotis kapitalu, kapitalo sąnaudos, ypač MVĮ ir netgi sunkiosios pramonės sektoriuose, dažnai yra kliūtis investicijoms į kapitalui imlias švaresnes technologijas ir energijos vartojimo efektyvumą; todėl prašo Komisijos išnagrinėti galimybę sukurti fondą, kuris padėtų skatinti inovatyvių tvarių technologijų plėtojimą ir kurio lėšomis būtų remiamos energijai imlių pramonės sektorių efektyvumo didinimo iniciatyvos, kuris galėtų susieti esamus ir naujus finansavimo srautus, padėti pritraukti investicijas ir kurį būtų galima finansuoti, *inter alia*, pajamomis, gautomis vykdant prekybą apyvartiniais taršos leidimais, arba Struktūrinių fondų ar Sanglaudos fondų lėšomis; ragina Komisiją sukurti inovatyvias finansavimo priemones, svarbesnį vaidmenį skirti EIB ir nacionalinėms viešojo finansavimo institucijoms ir pritraukti finansavimą iš pensijų fondų ir draudimo bendrovių;
138. atsižvelgiant į tai, kad kai kuriuose pramonės sektoriuose reikia pažangiausių technologijų, kad būtų galima toliau mažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir didinti energijos vartojimo efektyvumą dar labiau didinant naujausius technikos laimėjimus, prašo Tarybos į politikos priemones įtraukti aiškius finansavimo įsipareigojimus mokslinių tyrimų, plėtros, bandomųjų įrenginių ir naujų technologijų diegimo srityse, laikantis tokių pastangų, reikalingų siekiant 2030 m. tikslų, krypties;
139. ragina ES laikytis praktiško požiūrio į naujus rinkos modelius, reglamentavimą ir tvarių sprendimų energijos srityje finansavimo modelius;

ES tarptautiniu lygmeniu

140. pažymi, kad kai kurios besivystančios ir išsivysčiusios šalys plėtoja įvairias klimato politikos strategijas ir investicijas, įskaitant savo apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemų, kurios kuriamos pagal ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos modelį, įgyvendinimą; palankiai vertina būsimą galimybę susieti ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą su kitomis prekybos anglies dioksidu priemonėmis visame pasaulyje, siekiant sukurti pasaulinę anglies dioksido rinką; pabrėžia, kad taikant tokį pasaulinį požiūrį būtų galima sudaryti vienodas sąlygas Europos Sąjungos pramonei, nes taip atsiranda visapusiškas ir ekonomiškai efektyvus klausimų, susijusių su pasaulyje

pramonės išmetamu šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiu, sprendimo požiūris; šiuo atveju mano, kad tarptautinių lygmeniu nustatyta viršutinė riba ir prekybos sistema galėtų labai daug padėti įgyvendinti naują, teisiškai privalomą visuotinį susitarimą dėl klimato kaitos;

141. pabrėžia, kad siekis glaudžiau bendradarbiauti energetikos politikos klausimais turi atsispindėti ir užsienio energetikos politikoje, todėl ragina su trečiosiomis šalimis sudaromus energetikos susitarimus sudaryti ES lygmeniu ir nustatyti tvirtus ES energetikos politikos tikslus;
142. pažymi, kad ES pirmavimą atsinaujinančiųjų energijos išteklių technologijų srityje lemia inovacijos gamyboje, taip pat tokios sritys, kaip sistemų integravimas; pripažįsta, kad nustačius privalomus 2030 m. tikslinius rodiklius ES atliks savo vaidmenį kaip kompetencijos telkėja, suteikdama galimybę kurti aukštos kokybės produktus konkurencinga kaina; mano, kad tai bus naudinga vidaus rinkai, o Europos Sąjungos įmonėms dėl ES konkurencinio pranašumo bus sudarytos sąlygos patekti į besiplečiančias trečiųjų šalių rinkas; pažymi, kad jei nebus parengtas plataus užmojo 2030 m. teisės aktų paketas, ES gali prarasti rinką ir nustoti pirmauti technologijų srityje;
143. pripažįsta, kad su atsinaujinančiais energijos ištekliais susiję privalomi 2020 m. tikslai ir politika yra svarbūs padedant ES įtvirtinti savo, kaip technologijų lyderės, vaidmenį pasaulio rinkose ir tapti lydere inovacinių atsinaujinančiųjų išteklių energijos technologijų srityje; pabrėžia, kad šios politikos tęsimas priimant privalomus su atsinaujinančiais energijos ištekliais susijusius 2030 m. tikslus sudarytų sąlygas ES net šiais ekonominių suvaržymų laikais konkuruoti su Kinija, JAV, Pietų Korėja, Japonija ir Indija dėl technologijų lyderės vaidmens būsimose rinkose;
144. pabrėžia, kad visame pasaulyje 138 šalys turi nustačiusios tikslus ir politiką atsinaujinančiųjų energijos išteklių srityje; pripažįsta, kad investicijų į ekologiškas technologijas mastas Indijoje, Kinijoje ir JAV spartėja didėja kur kas greičiau nei ES; todėl pabrėžia, kad ES tikrai nėra viena šiame procese, bet, priešingai, kyla pavojus, kad ji praras ekonomines galimybes, kurias jai suteikia dabartinis perėjimas prie kitokio energijos vartojimo modelio;
145. pabrėžia, kad pirmiausia reikia užtikrinti, jog išsivysčiusios šalys pirmos ir greitai sumažintų savo išmetamą teršalų kiekį ir skirtų reikiamą finansavimą besivystančioms šalims, kad šios galėtų prisitaikyti prie padėties ir mažinti išmetamą kiekį; vis dėlto, įspėja nenaudoti tokių kompensacinių mechanizmų, kaip švarios plėtros mechanizmas, atsižvelgiant į tai, kad neįrodyta, jog tokie mechanizmai yra veiksmingos priemonės mažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, taip pat, kad dėl jų vėliau vykdomi esminiai struktūriniai pokyčiai išsivysčiusiose šalyse;
146. pabrėžia, kad reikia derinti tikslus vystymosi ir klimato kaitos srityse; pabrėžia, kad klimato kaita kelia grėsmę ištisų regionų gebėjimui išsimaitinti, o tai atskleidžia sąsajas su skurdo mažinimo visame pasaulyje tikslu, pagrindžiančiu Tūkstantmečio vystymosi tikslus ir Tvaraus vystymosi tikslų procesą, pradėtą konferencijoje „Rio + 20“; ragina šiuos du procesus įtraukti į vieną visa apimančią tikslų po 2015 m. sistemą;
147. pažymi, kad ES svarbu išlaikyti vadovavimo ir pirmavimo vaidmenį, o valstybėms narėms – laikytis išvien siekiant apginti stiprią ir bendrą poziciją derybose dėl klimato,

kad būtų galima užtikrinti, jog Paryžiuje 2015 m. būtų pasiektas naujas privalomas susitarimas dėl pasaulio klimato; pabrėžia, kad ES privalo būti pavyzdžiu ir nustatyti plataus užmojo privalomą politikos strategiją, kai vyks Ban Ki-Moono sušauktas aukščiausiojo lygio vadovų susitikimas, nes ji turės teigiamą įtaką derybose; ragina Komisiją išnagrinėti galimybę naudoti dalį anglies dioksido leidimų aukcionų, kad būtų įgyvendinti tarptautiniai finansiniai su klimatu susiję ES įsipareigojimai besivystančioms šalims, atsižvelgiant į jų prisitaikymo ir mažinimo poreikius;

148. pabrėžia, kad yra itin svarbu finansuoti besivystančias šalis siekiant užtikrinti joms galimybes imtis su klimatu susijusių didelio užmojo veiksmų; todėl primygtinai tvirtina, kad reikia sukurti nuoseklią su klimato kaita susijusių finansinę struktūrą; ragina valstybes nares labiau padėti išsivysčiusioms šalims vykdyti jų prisiimtus įsipareigojimus iki 2020 m. papildomai prie įsipareigojimų skirti 0,7 proc. BNP, kaip oficialią paramą vystymuisi, kasmet skirti bent po 100 mlrd. JAV dolerių kovos su klimato kaita finansavimui;

149. palankiai vertina Ban Ki-Moono paskelbtą iniciatyvą „Tvari energija visiems“, kurioje skatinamas energijos vartojimo efektyvumas ir atsinaujinantieji energijos ištekliai kaip tinkamiausi klimato kaitos švelninimo sprendimai; prašo ES remti šią programą;

150. ragina valstybes nares ir kitas šalis artėjančiose tarptautinėse derybose ir rengiant galimus privalomus susitarimus pasauliniu lygmeniu spręsti anglies dioksido nutekėjimo klausimą;

151. todėl ragina siekti geresnio Tarybos, Komisijos ir Europos išorės veiksmų tarnybos veiksmų koordinavimo, kad ES galėtų vienu balsu kalbėti tarptautinėse organizacijose ir imtis aktyvesnio vaidmens, taip pat daryti didesnę įtaką remiant su tvarumu susijusią politiką;

152. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

11.11.2013

VYSTYMOŠI KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetui ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetui

dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos
(2013/2135(INI))

Nuomonės referentas: Norbert Neuser

PASIŪLYMAI

Vystymosi komitetas ragina atsakingus Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetą ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetą į savo pasiūlymus dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pripažįsta istorinę ES ir kitų didžiausią šiltnamio efektą sukeliančių dujų (ŠESD) kiekį išmetančių teršėjų atsakomybę besivystančių šalių ir palankių sąlygų neturinčių asmenų, ypač moterų, atžvilgiu, nes besivystančios šalys pirmosios nukenčia dėl klimato kaitos; pabrėžia, kad ES turi ir toliau atlikti svarbiausią vaidmenį tarptautinėse derybose klimato kaitos klausimais, kad 2015 m. Paryžiuje vyksiančioje JT BKKK šalių konferencijoje būtų sudarytas plataus užmojo teisiškai privalomas susitarimas, pagrįstas teisingu pastangų pasidalijimu; pabrėžia, kad ES, siekdama patikimai atlikti svarbiausią vaidmenį ir skatindama visas kitas šalis pasižadėti mažinti išmetamųjų teršalų kiekį, pirmiausia turi dėti daugiau pastangų siekdama sumažinti ES išmetamų ŠESD kiekį, kad būtų pasiektas ES tikslas iki 2050 m. sumažinti ES išmetamų ŠESD kiekį 80–90 proc.;
2. pažymi, kad, remiantis naujausiomis mokslinėmis Tarpvvyriausybės klimato kaitos komisijos (angl. IPCC) ataskaitomis, laikotarpis, per kurį reikia imtis pasaulinio masto veiksmų, greitai baigsis, o neveikimo kaina kelis kartus didesnė už ankstyvų kovos su klimato kaita veiksmų kainą; išreiškia nerimą dėl to, kad poveikis klimatui gali panaikinti siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų padarytą pažangą ir galėtų iki 2050 m. 10–20 proc. padidinti pasaulinį badą, ir jau lemia žūtis ir pragyvenimo šaltinių praradimą skurdžiausiose ir pažeidžiamiausiose šalyse;
3. pabrėžia, kad pirmiausia reikia užtikrinti, kad išsivysčiusios šalys pirmos ir greitai sumažintų savo išmetamųjų teršalų kiekį ir skirtų reikiamą finansavimą besivystančių šalių prisitaikymo ir klimato kaitos švelninimo reikmėms; tačiau įspėja dėl kompensacinių

mechanizmu, pvz., švarios plėtros mechanizmo (angl. CDM) naudojimo, atsižvelgiant į tai, kad tokie mechanizmai nėra veiksmingos išmetamo ŠESD kiekio mažinimo priemonės ir jais atidedami esminiai struktūriniai ekonomikos pokyčiai išsivysčiusiose šalyse;

4. patvirtina tarptautiniu mastu nustatytą klimato kaitos mažinimo tikslą, kad visuotinis atšilimas neviršytų 2°C, palyginti su ikipramoninio laikotarpio lygiu;
5. ragina valstybes nares priimti tris teisiškai privalomus 2030 m. tikslus: bent 50 proc. sumažinti išmetamų ŠESD kiekį, palyginti su 1990 m., pasiekti, kad 40 proc. sunaudojamos energijos būtų iš atsinaujinančiųjų išteklių, ir 30 proc. padidinti energijos vartojimo efektyvumą; primena, kad tiek atsinaujinančiųjų energijos išteklių energijos vartojimo efektyvumas, tiek jų diegimas mažina išmetamą ŠESD kiekį ir taip padeda siekti ES tikslo bent 50 proc. sumažinti išmetamą ŠESD kiekį;
6. ragina Komisiją ir valstybes nares palaipsniui nustoti teikti visas subsidijas ir valstybės pagalbą iškastinio kuro ir branduolinės energijos sektoriams ir baigti kurti tokią energijos vidaus rinką, kuri būtų palanki atsinaujinančiųjų išteklių energijai;
7. pabrėžia, kad transporto sektoriuje reikia mažinti anglies pėdsaką; atsižvelgdamas į tai pažymi, kad tam tikri biodegalai nepateisino lūkesčių, susijusių su išmetamų ŠESD sumažinimu, jie gali prisidėti prie maisto kainų kilimo, nes jie lemia konkurenciją dėl žemės, taip pat dėl šių degalų vietos ir čiabuvių tautų bendruomenėms besivystančiose šalyse gali kilti grėsmė, kad jos negalės gauti gyvybiškai svarbių išteklių, įskaitant žemę ir vandenį; mano, kad, siekiant išvengti neigiamo poveikio teisei į maistą, turi būti sumažintos ir ne vėliau kaip iki 2020 m. panaikintos viešosios kultūromis pagrįstų biodegalų gamybos paskatos (pvz., privalomas tikslas, kad ES 10 proc. energijos būtų iš atsinaujinančiųjų išteklių transporto ar subsidijų srityje); ypač ragina imtis veiksmingų energijos gamybai skirtos biomasės Europos rinkai žalingo socialinio ir ekologinio poveikio prevencijos priemonių;
8. pabrėžia, kad reikia mažinti transporto sektoriuje suvartojamos energijos kiekį, nes gali būti vis sunkiau tvariai laikytis privalomo atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalies procentinio rodiklio, jei bendras energijos poreikis transporto sektoriuje ir toliau augs;
9. pabrėžia, kad reikia derinti vystymosi ir kovos su klimato kaita sričių tikslus; pabrėžia, kad klimato kaita kelia grėsmę ištisų regionų galimybei išsimaitinti, o tai parodo sąsajas su skurdo mažinimo visame pasaulyje tikslu, pagrindžiančiu Tūkstantmečio vystymosi tikslus (TVT) ir Tvaraus vystymosi tikslų procesą, pradėtą konferencijoje „Rio + 20“; ragina įtraukti šiuos du procesus į vieną visa apimančią tikslų po 2015 m. sistemą;
10. primena ES įsipareigojimus pagal Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvenciją remti besivystančių šalių, ypač mažiausiai išsivysčiusių šalių, pastangas švelninti klimato kaitą ir prie jos prisitaikyti, taip pat didinti jų atsparumą minėtai kaitai didinant šių šalių pajėgumus, investuojant į mokslinius tyrimus, perduodant joms technologijas ir prisidedant prie Ekologinio klimato fondo, kuris nedelsiant turi pradėti visapusiškai veikti;
11. pabrėžia, kad yra itin svarbu finansuoti besivystančias šalis siekiant užtikrinti joms galimybes imtis didelio užmojo kovos su klimato kaita veiksmų; todėl primygtinai tvirtina, kad reikia sukurti nuoseklų su klimato kaita susijusią finansinę struktūrą; ragina

valstybes nares labiau padėti išsivysčiusioms šalims vykdyti jų prisiimtus įsipareigojimus iki 2020 m., papildomai prie įsipareigojimų skirti 0,7 proc. BNP, kaip oficialią paramą vystymuisi, kasmet skirti bent po 100 mlrd. JAV dolerių kovos su klimato kaita finansavimui;

12. atkreipia dėmesį į tai, kad mažiausiai išsivysčiusių šalių moterims tenka didžioji dalis atsakomybės sektoriuose, kuriems klimato kaita kelia grėsmę; pabrėžia, kad svarbu ir būtina atlikti lyčių aspekto analizę ir įtraukti lyčių perspektyvą į visas ES arba ES valstybių narių finansuojamas klimato kaitos švelninimo arba prisitaikymo prie jos ir nelaimių rizikos mažinimo veiksmų programas;
13. pabrėžia, kad reikia spręsti didėjančio oro vežėjų išmetamo teršalų kiekio poveikio klimato kaitai klausimą; todėl apgailestauja, kad ES laikinai sustabdė ES ne ES viduje vykdomų skrydžių apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos įgyvendinimą; pabrėžia, kad būtina išplėsta, geriau veikianti apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema, pagal kurią būtų nustatyti veiksmingi kovos su klimato kaita tikslai ir numatytos paskatos mažinti išmetamų ŠESD kieki, užtikrinama pagrįsta išmetamo CO₂ kiekio kaina ir atspindimos tikrosios iškastinio kuro naudojimo sąnaudos; pabrėžia, jog bendras anglies dioksido kredito kiekis turi būti laipsniškai mažinamas, kad 2050 m. būtų pasiektas neutralumas poveikio klimatui požiūriu; mano, kad būtina padidinti papildomą kovos su klimato kaita finansavimą ir atidėti tam tikrą procentinę dalį pajamų, gautų pagal apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą surengtuose aukcionuose, kaip kovai su klimato kaita skirtas lėšas, visapusiškai veikiančio Ekologinio klimato fondo reikmėms;
14. pažymi, jog naujoje Europos aplinkos agentūros ataskaitoje nustatyta, kad 1990–2012 m. ES išmetamą teršalų kiekį sumažino 18 proc. ir beveik pasiekė tikslą iki 2020 m. 20 proc. sumažinti išmetamą teršalų kiekį; todėl ragina Europos lyderius padidinti dabartinį 2020 m. kovos su klimato kaita tikslą iki 30 proc., kad būtų išvengta neveiklumo laikotarpiu, likusiu iki minėtų metų.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	5.11.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 14 -: 12 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Thijs Berman, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Mikael Gustafsson, Eva Joly, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Bill Newton Dunn, Andreas Pitsillides, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Alf Svensson, Ivo Vajgl, Daniël van der Stoep, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Eduard Kukan, Isabella Lövin, Cristian Dan Preda
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Iratxe García Pérez, María Muñiz De Urquiza, Bogusław Sonik

18.12.2013

UŽIMTUMO IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos bei Pramonės mokslinių tyrimų ir energetikos komitetams

dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos
(2013/2135(INI))

Nuomonės referentas: David Casa

PASIŪLYMAI

Užimtumo ir socialinių reikalų komitetas ragina atsakingus Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos bei Pramonės mokslinių tyrimų ir energetikos komitetus į pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. remia Komisijos iniciatyvą siūlyti greitai sudaryti plataus užmojo susitarimą dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos, ypatingą dėmesį skiriant jos tikslams kurti konkurencingą ir mažiau išteklių naudojančią ekonomiką, kuri padeda kurti naujas kokybiškų darbo vietų ir tvaraus augimo galimybes ir užkirsti kelią tolesnei klimato kaitai;
2. pažymi, kad, palyginti su daugeliu kitų sektorių, per nuosmukį darbo vietų kūrimo ekologinėje pramonėje balansas buvo teigiamas¹;
3. pažymi, kad darbo užmokesčiai mažo anglies dioksido kiekio technologijų sektoriuje mažėjo mažiau nei 15-oje daugiausiai teršalų išmetančių pramonės sektorių, ypač pastaraisiais metais²;
4. ragina imtis priemonių, kad ekonomikos gaivinimo plano ištekliai būtų skirti kokybiškoms ekologiškoms darbo vietoms ir tvariam augimui; pabrėžia, kad reikia remti visų pirma mažąsias ir vidutines įmones, kad būtų kuriamos kokybiškos ekologiškos darbo vietos aukštos ir žemesnės kvalifikacijos darbuotojams;
5. pabrėžia, kad valstybėms narėms reikia sukurti platformą, kad būtų galima suderinti jų

¹ Komisijos tarnybų darbinis dokumentas „Ekologiško augimo darbo vietų kūrimo potencialo išnaudojimas“ (angl. „Exploiting the employment potential of green growth“, SWD(2012) 092).

² Bendra Komisijos ir Tarptautinės darbo organizacijos publikacija „Ekologiškesnės ekonomikos koncepcija: socialiniai klausimai“ (angl. „Towards a greener economy: The social dimensions“, p. 48.).

pastangas kurti kokybiškas ekologiškas darbo vietas ir užtikrinti tvarų augimą; pabrėžia, kad reikia remti glaudų vyriausybių ir socialinių partnerių bendradarbiavimą, kad būtų užtikrintas sklandus perėjimas prie ekologiškesnės ekonomikos;

6. ragina laikytis subalansuoto požiūrio į galimus naujus klimato ir energetikos tikslus, atsižvelgiant į neigiamą poveikį Sąjungos pramoninei bazei ir užimtumui;
7. pabrėžia, kad vidutinės trukmės laikotarpiu reikia panaikinti visas tiesiogines ir netiesiogines subsidijas, mokestinę naudą ir finansinę paramą aplinkos atžvilgiu netvariai veiklai;
8. pabrėžia, kad socialinis dialogas ir darbuotojų dalyvavimas yra pagrindinės vertybės ir priemonės, kuriomis remiamas ir suderinamas, viena vertus, socialinės sanglaudos, kokybiškų darbo vietų ir darbo vietų kūrimo, kita vertus, didesnių inovacijų ir Europos ekonomikos konkurencingumo skatinimas;
9. primena, kad, kaip prognozuoja Komisija, energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančiųjų išteklių energijos sektoriuose iki 2020 m. būtų galima sukurti penkis milijonus darbo vietų; pažymi, kad tikimasi, jog perėjimas prie ekonomikos, kuriai reikia mažiau išteklių, gali turėti labai įvairių padarinių bendro reikiamų gebėjimų lygio požiūriu; primena, kad yra galimybių kurti ekologiškas darbo vietas ne tik naujuose aukštos kvalifikacijos sektoriuose, bet ir visuose ekonomikos sektoriuose ir visais kvalifikacijos lygmenimis;
10. pažymi, kad 2011 m. iškastinio kuro importui panaudoti 573 mlrd. EUR¹ simbolizuoja neišnaudotą augimo ir darbo vietų kūrimo potencialą ES ekologiniame sektoriuje;
11. ragina imtis priemonių siekiant iš anksto nustatyti, kokių gebėjimų reikės naujai sukurtose darbo vietose, sudaryti sąlygas jų įgyti ir užtikrinti jų atitiktį, kad būtų galima pakoreguoti švietimo ir mokymo sistemas ir spręsti uždavinius, susijusius su esamomis darbo vietomis, kurių profilis keičiasi: jos tampa ekologiškesnėmis darbo vietomis; pabrėžia, kad aktyvi darbo rinkos politika turi būti tikslinga ir skirta darbuotojų poreikiams ir darbo jėgos paklausai tenkinti, kad besiformuojant tvarioms technologijoms netruktų kvalifikuotos darbo jėgos ir būtų sudarytos galimybės jaunimui, moterims ir palankių sąlygų neturintiems asmenų grupėms pasiūlyti tvarių ir kokybiškų ekologinio sektoriaus darbo vietų;
12. primena Komisijos ketinimą pakeisti mažėjančio pramonės vaidmens tendencijas XXI a. Europoje¹; ragina klimato ir energetikos politikos srityje laikytis nuoseklaus požiūrio, kuris nekenktų pramonės politikos tikslams ir todėl netrukdytų kurti naujų darbo vietų;
13. ragina imtis priemonių, kad būtų išsaugotos darbo vietos labiausiai paveiktuose daug anglies dioksido išmetančiuose sektoriuose, pavyzdžiui, elektros gamybos, transporto, statybos ir daug energijos suvartojančiuose pramonės sektoriuose, kurie apskritai yra ekologiškiausi ir juose tausiai pasaulyje naudojami išteklių; ragina palengvinti darbuotojų perkėlimą iš paveiktų daug anglies dioksido išmetančių sektorių į kitus

¹ http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/hedegaard/headlines/news/2012-06-14_01_lt.htm.

¹ 2012 m. spalio 10 d. Komisijos komunikatas „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigavimui skatinti“ (COM(2012) 0582).

sektorius tuo atveju, kai pirmuosiuose prarandamos darbo vietos;

14. pabrėžia, jog būtina, kad pajamų rėmimo priemonės papildytų kitos priemonės, pvz., mokymas, kad būtų pagerintos ir išlaikytos įsidarbinimo galimybės, darbuotojai būtų išlaikomi darbo rinkoje ir būtų apsaugota nuo gebėjimų mažėjimo krizės ir restruktūrizavimo laikotarpiu;
15. pabrėžia poreikį naujojoje strategijoje spręsti didėjančių energijos kainų ir ekonomikos krizės padarinių, susijusių su energijos prieinamumu ir teisingu finansinės naštos padalijimu galutiniams vartotojams (namų ūkiams ir įmonėms), klausimą; visų pirma ragina imtis priemonių, kurios galėtų padėti užkirsti kelią darbo vietų praradimui neigiamai paveiktuose Europos pramonės sektoriuose, kurie yra vieni iš švariausių šios rūšies sektorių pasaulyje; pripažįsta, kad plataus užmojo ekonomiškai efektyvus energijos taupymo tikslas gali sumažinti tiek namų ūkių, tiek įmonių energijos sąskaitas; pabrėžia, kad įgyvendinant 2010 m. gegužės 19 d. Direktyvą 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo būtų galima sukurti naujų darbo vietų esamų pastatų rekonstravimo srityje, kad būtų užtikrinta nuolatinė nauda; ragina valstybes nares šiam tikslui pasinaudoti ES teikiamu finansavimu;
16. pritaria idėjai didinti galimybes gauti finansavimą investicijoms ekonomiškai mažiau pajėgiose valstybėse narėse, siekiant suteikti pakankamai paramos keičiant pramonės procesus ir energijos vartojimą, nes tai galėtų turėti teigiamą poveikį darbo vietoms;
17. pabrėžia, kad reikia skatinti tvaresnės išteklių gavybos ir novatoriškų technologijų mokslinius tyrimus, siekiant geriau apsaugoti aplinką ir pagerinti darbuotojų darbo sąlygas šiame sektoriuje; ragina Komisiją ir valstybes nares remti tvaresnius išteklių gavybos sprendimus.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	17.12.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 39 -: 0 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Phil Bennion, Pervenche Berès, Milan Cabrnoch, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Minodora Cliveti, Andrea Cozzolino, Frédéric Daerden, Karima Delli, Sari Essayah, Marian Harkin, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Csaba Óry, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Elisabeth Schroedter, Traian Ungureanu, Inês Cristina Zuber
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Claudette Abela Baldacchino, Jürgen Creutzmann, Philippe De Backer, Edite Estrela, Richard Howitt, Martin Kastler, Anthea McIntyre, Evelyn Regner, Csaba Sógor, Tatjana Ždanoka
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Vojtěch Mynář

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	9.1.2014
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 66 -: 42 0: 3
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Sophie Auconie, Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Sandrine Bélier, Bendt Bendtsen, Fabrizio Bertot, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Yves Cochet, Jürgen Creutzmann, Tadeusz Cymański, Chris Davies, Pilar del Castillo Vera, Anne Delvaux, Christian Ehler, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Adam Gierek, Norbert Glante, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Fiona Hall, Satu Hassi, Jacky Hénin, Edit Herczog, Jolanta Emilia Hibner, Kent Johansson, Romana Jordan, Karin Kadenbach, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraemer, Claus Larsen-Jensen, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Judith A. Merkies, Vladko Todorov Panayotov, Jaroslav Paška, Andrés Perelló Rodríguez, Pavel Poc, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Dagmar Roth-Behrendt, Paul Rübig, Kārlis Šadurskis, Amalia Sartori, Carl Schlyter, Salvador Sedó i Alabart, Richard Seeber, Bogusław Sonik, Dubravka Šuica, Konrad Szymański, Claudiu Ciprian Tănbănescu, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Glenis Willmott, Sabine Wils, Zbigniew Zaleski
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Kriton Arsenis, Jerzy Buzek, António Fernando Correia de Campos, Francesco De Angelis, José Manuel Fernandes, Andrzej Grzyb, Jutta Haug, Seán Kelly, Bernd Lange, Marusya Lyubcheva, Alajos Mészáros, James Nicholson, Marit Paulsen, Alojz Peterle, Peter Skinner, Alda Sousa, Lambert van Nistelrooij
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Richard Ashworth, Catherine Bearder, Hiltrud Breyer, Marije Cornelissen, Andrew Duff, Franco Frigo, Peter Jahr, Jean Lambert, Eva Lichtenberger, Baroness Sarah Ludford, Olle Ludvigsson, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Tomasz Piotr Poręba, Patrice Tirolien, Helga Trüpel, Paweł Zalewski, Tadeusz Zwiefka, Sophia in 't Veld